

Úřední věstník

Evropské unie

L 294



České vydání

Právní předpisy

Svazek 56

6. listopadu 2013

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES ⁽¹⁾ 13

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 1093/2013 ze dne 4. listopadu 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 a nařízení Komise (ES) č. 1982/2004, pokud jde o zjednodušení systému Intrastat a shromažďování informací pro Intrastat 28

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1094/2013 ze dne 4. listopadu 2013, kterým se Francii a Spojenému království přidělují dodatečné dny na moři v divizi ICES VIIe	30
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1095/2013 ze dne 4. listopadu 2013, kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Sierra de Cádiz (CHOP))	32
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1096/2013 ze dne 4. listopadu 2013 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (CHZO))	34
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1097/2013 ze dne 4. listopadu 2013, kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Lentilles vertes du Berry (CHZO)) ...	36
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1098/2013 ze dne 4. listopadu 2013 o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Gâche vendéenne (CHZO))	38
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1099/2013 ze dne 5. listopadu 2013, kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (posílení pravidelných námořních linek)	40
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1100/2013 ze dne 5. listopadu 2013 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	42

DOPORUČENÍ

2013/637/EU:

★ Doporučení Komise ze dne 4. listopadu 2013, kterým se mění doporučení 2006/576/ES, pokud jde o toxiny T-2 a HT-2 v krmných směsích pro kočky ⁽¹⁾	44
---	----



⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/48/EU

ze dne 22. října 2013

**o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu
a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními
úřady v případě zbavení osobní svobody**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména
na čl. 82 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) a článek 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech zakotvují právo na spravedlivý proces. Čl. 48 odst. 2 Listiny zaručuje respektování práva na obhajobu.

(2) Unie si stanovila cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Podle závěrů předsednictví ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999, a zejména bodu 33 těchto závěrů, by měla být zásada vzájemného uznávání rozsudků a jiných rozhodnutí justičních orgánů základním kamenem justiční spolupráce v občanských i trestních věcech v rámci

Unie, neboť posílené vzájemné uznávání a nezbytné sbližení právních předpisů by usnadnilo spolupráci mezi příslušnými orgány a soudní ochranu práv jednotlivce.

(3) Podle čl. 82 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) „justiční spolupráce v trestních věcech je v Unii založena na zásadě vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí ...“.

(4) Provádění zásady vzájemného uznávání rozhodnutí v trestních věcech předpokládá vzájemnou důvěru členských států v systémy trestního soudnictví ostatních členských států. Rozsah vzájemného uznávání závisí do značné míry na řadě činitelů, mezi něž patří mechanismy na ochranu práv podezřelých nebo obviněných osob a společné minimální normy nezbytné pro snazší uplatňování zásady vzájemného uznávání.

(5) Přestože jsou všechny členské státy stranami EÚLP a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, zkušenosti ukazují, že tato skutečnost sama o sobě nezaručuje vždy dostatečnou úroveň důvěry v systémy trestního soudnictví jiných členských států.

(6) Vzájemné uznávání rozhodnutí v trestních věcech lze úspěšně provádět pouze v prostředí důvěry, v němž nejen justiční orgány, ale i všichni účastníci trestního řízení považují rozhodnutí justičních orgánů jiných členských států za rovnocenná rozhodnutím vlastních orgánů, což vyžaduje nejen důvěru v přiměřenost pravidel jiných členských států, ale i důvěru v to, že jsou uvedena pravidla správně uplatňována. Posílení vzájemné důvěry vyžaduje podrobná pravidla pro ochranu procesních práv a záruk vyplývajících z Listiny, EÚLP a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Vyžaduje rovněž, aby se pomocí této směrnice a jiných opatření v Unii dále rozvíjely minimální normy stanovené v Listině a v EÚLP.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 43, 15.2.2012, s. 51.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2013.

- (7) Ustanovení čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování EU upravuje stanovení minimálních pravidel použitelných v členských státech pro usnadnění vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a policejní a justiční spolupráce v trestních věcech s přeshraničním rozměrem. V uvedeném ustanovení se uvádějí „práva osob v trestním řízení“ jako jedna z oblastí, v nichž mohou být minimální pravidla stanovena.
- (8) Společná minimální pravidla by měla vést k posílení důvěry v systémy trestního soudnictví všech členských států, což by mělo vést k účinnější justiční spolupráci v atmosféře vzájemné důvěry a k podpoře kultury základních práv v Unii. Tato společná minimální pravidla by měla rovněž vést k odstranění překážek volného pohybu občanů na území členských států. Tato společná minimální pravidla by se měla vztahovat na právo na přístup k obhájci v trestním řízení, právo na informování třetí strany po zbavení osobní svobody a právo na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.
- (9) Dne 30. listopadu 2009 přijala Rada usnesení o cestovní mapě pro posílení procesních práv podezřelých nebo obviněných osob v trestním řízení (dále jen „cestovní mapa“) ⁽¹⁾. Cestovní mapa vyzvala k postupnému přijetí opatření týkajících se práva na překlad a tlumočení (opatření A), práva na informace o právech a o obvinění (opatření B), práva na právní poradenství a právní pomoc (opatření C), práva na komunikaci s příbuznými, zaměstnavateli a konzulárními úřady (opatření D) a zvláštní ochrany pro podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou zranitelné (opatření E). Cestovní mapa zdůrazňuje, že pořadí těchto práv je pouze orientační, a může proto dojít k jeho změně v souladu s prioritami. Cestovní mapa je navržena jako funkční celek; teprve poté, co budou provedeny všechny její části, budou naplno pocítovány její pozitivní účinky.
- (10) Dne 11. prosince 2009 Evropská rada cestovní mapu uvítala a učinila ji součástí Stockholmského programu – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je ⁽²⁾ (bod 2.4). Evropská rada zdůraznila, že cestovní mapa není vyčerpávající, a vyzvala Komisi, aby posoudila další prvky minimálních procesních práv podezřelých a obviněných osob a vyhodnotila, zda je třeba se v zájmu podpory lepší spolupráce v této oblasti zabývat dalšími otázkami, jako je například presumpce nevin.
- (11) Dosud byla přijata dvě opatření podle cestovní mapy, a to směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení ⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení ⁽⁴⁾.
- (12) Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se práva na přístup k obhájci v trestním řízení a v řízení podle rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ⁽⁵⁾ (dále jen „řízení týkající se evropského zatýkacího rozkazu“), práva na informování třetí strany po zbavení osobní svobody a práva na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody. Tímto směrnicí podporuje uplatňování Listiny, zejména jejích článků 4, 6, 7, 47 a 48, přičemž vychází z článků 3, 5, 6 a 8 EÚLP, jak jsou vykládány Evropským soudem pro lidská práva, který ve své judikatuře průběžně stanovuje standardy týkající se práva na přístup k obhájci. Tato judikatura mimo jiné stanoví, že pro zaručení spravedlivého řízení je třeba, aby podezřelá nebo obviněná osoba mohla obdržet celou řadu služeb, které bezprostředně souvisí s právní pomocí. V tomto ohledu by obhájce podezřelé nebo obviněné osoby měl mít možnost zajistit bez omezení základní náležitosti obhajoby.
- (13) Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států plynoucí z EÚLP, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces, neměla by se pro účely této směrnice řízení o méně závažných kázeňských prohřešcích vedená ve věznici a řízení o činech spáchaných v rámci armády vedená velícím důstojníkem považovat za trestní řízení.
- (14) Při provádění této směrnice by měla být zohledněna ustanovení směrnice 2012/13/EU, která stanoví, že každá podezřelá nebo obviněná osoba je neprodleně poučena o svém právu na přístup k obhájci a každá podezřelá nebo obviněná osoba, která byla zatčena nebo zadržena, obdrží neprodleně písemné poučení o právech obsahující informace o právu na přístup k obhájci.
- (15) Pojem „obhájce“ se v této směrnici vztahuje na všechny osoby, které mají podle vnitrostátních právních předpisů kvalifikaci a oprávnění k poskytování právního poradenství a právní pomoci podezřelým a obviněným osobám, a to i na základě oprávnění ze strany zmocněného subjektu.
- (16) V některých členských státech má pravomoc ukládat jiné sankce než odnětí svobody za poměrně méně závažné delikty jiný orgán než soud s příslušností v trestních věcech. Tak tomu může být například ve vztahu k dopravním deliktům, které jsou páčány ve větší míře a které lze zjistit při dopravní kontrole. V takových případech by bylo nepřiměřené požadovat, aby příslušné orgány zajišťovaly veškerá práva podle této směrnice. V členských státech, jejichž právo umožňuje uložení

⁽¹⁾ Úř. věst. C 295, 4.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

sankce za méně závažné delikty takovým orgánem, přičemž proti jeho rozhodnutí se lze odvolat nebo existuje jiná možnost, jak se v této věci obrátit na soud s příslušností v trestních věcech, by se proto tato směrnice měla vztahovat pouze na taková řízení před uvedeným soudem.

- (17) V některých členských státech se určité méně závažné delikty, zejména méně závažné dopravní delikty, méně závažné delikty proti obecným místním vyhláškám a méně závažné delikty proti veřejnému pořádku, považují za trestné činy. V takových případech by bylo nepřiměřené požadovat, aby příslušné orgány zajišťovaly veškerá práva podle této směrnice. Pokud právní předpisy členského státu v souvislosti s méně závažnými delikty stanoví, že jako sankci nelze uložit odnětí svobody, měla by se tato směrnice vztahovat pouze na řízení před soudem s příslušností v trestních věcech.
- (18) Oblastí působnosti této směrnice ve vztahu k určitým méně závažným deliktům by neměly být dotčeny povinnosti členských států plynoucí z EÚLP, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces, a to včetně získání právní pomoci obhájce.
- (19) Členské státy by měly zajistit, aby podezřelý nebo obviněná osoba měla právo na přístup k obhájci bez zbytečného prodlení v souladu s touto směrnicí. V každém případě by podezřelým nebo obviněným osobám měl být umožněn přístup k obhájci během trestního řízení probíhajícího před soudem, pokud se tohoto práva nevzdaly.
- (20) Pro účely této směrnice pojem výslech nezahrnuje předběžný výslech policejním nebo jiným orgánem činným v trestním řízení, jehož účelem je zjistit totožnost dotčené osoby, ověřit držení zbraní nebo jiné obdobné bezpečnostní otázky nebo určit, zda je třeba zahájit vyšetřování, například v průběhu silniční kontroly nebo při běžných náhodných kontrolách, kdy dosud nebyla určena podezřelá nebo obviněná osoba.
- (21) Pokud se jiná než podezřelá nebo obviněná osoba, například svědek, stane podezřelou nebo obviněnou osobou, měla by být tato osoba chráněna před výpovědí ve vlastní neprospěch a mít právo nevypovídat, jak potvrzuje judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Tato směrnice proto výslovně odkazuje na konkrétní situaci, kdy se taková osoba v rámci trestního řízení v průběhu výslechu policejním či jiným orgánem činným v trestním řízení stane osobou podezřelou nebo obviněnou. Pokud se jiná než podezřelá nebo obviněná osoba v průběhu takového výslechu podezřelou nebo obviněnou osobou stane, měl by být výslech okamžitě

přerušen. Výslech však může pokračovat, pokud byla dotčená osoba uvědomena o tom, že je podezřelou nebo obviněnou osobou, a má možnost plně uplatňovat svá práva stanovená v této směrnici.

- (22) Podezřelý nebo obviněná osoba by měla mít právo scházet se o samotě s obhájcem, který je zastupuje. Členské státy mohou učinit praktická opatření týkající se délky trvání a četnosti těchto schůzek, přičemž zohlední okolnosti řízení, zejména složitost případu a příslušné procesní kroky. Členské státy mohou rovněž učinit praktická opatření pro zajištění bezpečnosti, zejména obhájce a podezřelý nebo obviněná osoba, na místě, kde taková schůzka probíhá. Tato praktická opatření by neměla narušit účinný výkon nebo samotnou podstatu práva podezřelých nebo obviněných osob scházet se se svým obhájcem.
- (23) Podezřelá nebo obviněná osoba by měla mít právo komunikovat s obhájcem, který ji zastupuje. Tato komunikace může probíhat v kterékoli fázi, a to i před samotným výkonem práva scházet se s uvedeným obhájcem. Členské státy mohou učinit praktická opatření, pokud jde o úpravu délky trvání, četnost a prostředky takové komunikace, a to i v souvislosti s použitím videokonference a jiných komunikačních technologií, aby umožnily uskutečnění této komunikace. Taková praktická opatření by neměla narušit účinný výkon nebo samotnou podstatu práva podezřelých nebo obviněných osob komunikovat se svým obhájcem.
- (24) V souvislosti s některými méně závažnými delikty by tato směrnice neměla členským státům bránit v zajištění práva podezřelý nebo obviněná osoba na přístup k obhájci prostřednictvím telefonu. Omezení daného práva tímto způsobem by však mělo být vyhrazeno pro případy, kdy podezřelá nebo obviněná osoba nebude vyslýchána policejním nebo jiným orgánem činným v trestním řízení.
- (25) Členské státy by měly zajistit, aby podezřelý nebo obviněná osoba měla právo na přítomnost a aktivní účast svého obhájce v průběhu výslechu prováděného policejním nebo jiným orgánem činným v trestním řízení či justičním orgánem, včetně průběhu soudního jednání. Tato účast by měla být vykonávána v souladu s postupy podle vnitrostátního práva, které mohou upravovat účast obhájce v průběhu výslechu podezřelý nebo obviněná

osoby prováděného policejním nebo jiným orgánem činným v trestním řízení či justičním orgánem, jakož i v průběhu soudního jednání, pokud tyto postupy naruší účinný výkon a samotnou podstatu dotčeného práva. Během výslechu podezřelé nebo obviněné osoby prováděného policejním nebo jiným orgánem činným v trestním řízení či justičním orgánem nebo v průběhu soudního jednání může obhájce mimo jiné v souladu s uvedenými postupy klást otázky, požadovat vysvětlení a činit prohlášení, která by měla být zaznamenána podle vnitrostátního práva.

(26) Podezřelé nebo obviněné osoby mají právo na přítomnost svého obhájce při vyšetřovacích úkonech nebo úkonech za účelem shromáždění důkazních prostředků, pokud jsou stanoveny v příslušných vnitrostátních právních předpisech a pokud se vyžaduje nebo umožňuje, aby byly podezřelé nebo obviněné osoby přítomny. Tyto úkony by měly zahrnovat alespoň identifikaci, během níž je podezřelá nebo obviněná osoba přítomna mezi jinými osobami za účelem identifikace ze strany oběti nebo svědka; konfrontaci, během níž je podezřelá nebo obviněná osoba přítomna spolu s jedním nebo více svědky nebo oběťmi, pokud mezi nimi dojde k neshodě týkající se důležitých skutečností nebo otázek, a rekonstrukci místa trestného činu za přítomnosti podezřelé nebo obviněné osoby za účelem lepšího pochopení způsobu a okolností, za nichž byl trestný čin spáchán, a aby mohly být podezřelé nebo obviněné osobě položeny konkrétní otázky. Členské státy mohou učinit praktická opatření, pokud jde o účast obhájce při vyšetřovacím úkonu nebo úkonu za účelem shromáždění důkazních prostředků. Tato praktická opatření by neměla narušit účinný výkon a samotnou podstatu dotčeného práva. Přítomnost obhájce při vyšetřovacím úkonu nebo úkonu za účelem shromáždění důkazních prostředků je třeba zaznamenat postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu.

(27) Členské státy by měly podniknout kroky ke zpřístupňování obecných informací, například na internetových stránkách nebo prostřednictvím informačního letáku, který je k dispozici na policejních stanicích s tím, že tyto informace mají podezřelým nebo obviněným osobám napomoci při získání obhájce. Členské státy by však nemusely aktivně činit kroky k zajištění obhájce podezřelým nebo obviněným osobám, které nejsou zbaveny osobní svobody, nezajistí-li si ho samy. Dotčená podezřelá nebo obviněná osoba by měla mít možnost svobodně kontaktovat a konzultovat obhájce a nechat si od něho poskytnout pomoc.

(28) Pokud jsou podezřelé nebo obviněné osoby zbaveny osobní svobody, měly by členské státy učinit nezbytná opatření s cílem zajistit, aby tyto osoby mohly účinně

uplatnit své právo přístupu k obhájci, a to i tím, že zajistí pomoc obhájce v případě, že dotčená osoba žádného nemá, s výjimkou případů, kdy se tyto osoby daného práva vzdaly. Tato opatření by mohla mimo jiné stanovit, že příslušné orgány zajistí pomoc obhájce na základě seznamu obhájců, kteří jsou k dispozici, z něhož by si podezřelá nebo obviněná osoba mohla vybrat. Součástí těchto opatření by případně mohla být i opatření týkající se právní pomoci.

(29) Podmínky, za kterých jsou podezřelé nebo obviněné osoby zbaveny osobní svobody, by měly v plné míře splňovat normy plynoucí z EULP, Listiny a judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) a Evropského soudu pro lidská práva. Při poskytování pomoci podle této směrnice podezřelé nebo obviněné osobě, která je zbavena osobní svobody, by měl mít dotčený obhájce možnost dotázat se příslušných orgánů na podmínky, za kterých je daná osoba zbavena osobní svobody.

(30) V případech zeměpisné vzdálenosti podezřelé nebo obviněné osoby, například v zámořských územích nebo v případě, kdy členský stát provádí vojenské operace mimo své území nebo se takových operací účastní, mají členské státy možnost se dočasně odchýlit od práva podezřelé nebo obviněné osoby na přístup k obhájci bez zbytečného prodloužení po zbavení svobody. Během takové dočasné odchylky by příslušné orgány neměly provádět výslech dotčené osoby nebo jakékoli vyšetřovací úkony nebo úkony za účelem shromáždění důkazních prostředků stanovené v této směrnici. Pokud nelze umožnit okamžitý přístup k obhájci z důvodu zeměpisné vzdálenosti podezřelé nebo obviněné osoby, měly by členské státy umožnit komunikaci prostřednictvím telefonu nebo videokonference s výjimkou případů, kdy je to nemožné.

(31) Členské státy by měly mít možnost se dočasně odchýlit od práva na přístup k obhájci v přípravném řízení, pokud je v naléhavých případech třeba odvrátit vážné nepříznivé důsledky pro život, svobodu nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby. Během dočasné odchylky z tohoto důvodu příslušné orgány mohou podezřelé nebo obviněné osoby vyslýchat bez přítomnosti obhájce, pokud byly informovány o svém právu nevypovídat a mohou tohoto práva využít a pokud provedení tohoto výslechu není na újmu práva na obhajobu, včetně práva nevypovídat ve vlastní neprospěch. Výslech lze provádět pouze za účelem získání informací nezbytných pro odvrácení vážných nepříznivých důsledků pro život, svobodu či tělesnou nedotknutelnost určité osoby a v rozsahu nezbytném pro tento účel. Jakékoli zneužití této odchylky by v zásadě nenapravitelně poškodilo právo na obhajobu.

- (32) Členské státy by měly mít rovněž možnost se dočasně odchýlit od práva na přístup k obhájci v přípravném řízení, pokud vyšetřovací orgány musí nezbytně přijmout okamžitá opatření umožňující zabránit závažnému ohrožení trestního řízení, zejména zničení nebo pozměnění nejdůležitějších důkazů nebo ovlivňování svědků. Během dočasné odchylky z tohoto důvodu mohou příslušné orgány podezřelé nebo obviněné osoby vyslýchat bez přítomnosti obhájce, pokud byly informovány o svém právu nevypovídat a mohou tohoto práva využít a pokud provedení tohoto výsledku není na újmu práva na obhajobu, včetně práva nevypovídat ve vlastní neprospěch. Výslech lze provádět pouze za účelem získání informací nezbytných pro zabránění závažnému ohrožení trestního řízení a v rozsahu nezbytném pro tento účel. Zneužití této odchylky by v zásadě nenapravitelně poškodilo právo na obhajobu.
- (33) Důvěrnost komunikace mezi podezřelou nebo obviněnou osobou a jejím obhájcem je zásadní pro zajištění účinného výkonu práva na obhajobu a je nezbytnou součástí práva na spravedlivý proces. Členské státy by proto měly bez výjimky respektovat důvěrnost schůzek a jiných způsobů komunikace mezi obhájcem a podezřelou nebo obviněnou osobou při výkonu práva na přístup k obhájci, které je uvedeno v této směrnici. Touto směrnicí nejsou dotčeny postupy pro řešení situace, kdy existují objektivní a skutkové okolnosti, na jejichž základě existuje podezření, že se obhájce podílel spolu s podezřelou nebo obviněnou osobou na trestném činu. Jakoukoli trestnou činnost obhájce nelze považovat za legitimní pomoc podezřelým nebo obviněným osobám v rámci této směrnice. Z povinnosti respektovat důvěrnost pro členské státy nevyplývá pouze povinnost zdržet se zasahování do této komunikace nebo přístupu k ní, nýbrž i povinnost, aby v případě, kdy jsou podezřelé nebo obviněné osoby zbaveny svobody nebo se jinak nacházejí na místě, které je pod státní kontrolou, zajistily, aby komunikace probíhala způsobem, který prosazuje a chrání důvěrnost. Tímto nejsou dotčeny mechanismy zavedené ve vazebních zařízeních, jako je kontrola korespondence, jejichž účelem je zabránit tomu, aby zadržným osobám byly zasílány nedovolené záсылky, pokud tyto mechanismy neumožňují příslušným orgánům čist obsah komunikace mezi podezřelými nebo obviněnými osobami a jejich obhájcem. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani postupy stanovené ve vnitrostátních právních předpisech, podle nichž lze zamítnout předávání korespondence, pokud odesílatel nesouhlasí s tím, aby korespondence byla nejprve předložena příslušnému soudu.
- (34) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno porušení důvěrnosti, které souvisí s prováděním zákonného dohledu ze strany příslušných orgánů. Touto směrnicí by neměla být dotčena ani činnost, například vnitrostátních zpravodajských služeb, prováděná pro zajištění národní bezpečnosti podle čl. 4 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) nebo činnost, která spadá do oblasti působnosti článku 72 Smlouvy o fungování EU, podle něhož se hlava V věnovaná prostoru svobody, bezpečnosti a práva nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.
- (35) Podezřelé nebo obviněné osoby, které byly zbaveny osobní svobody, by měly mít právo, aby alespoň jedna osoba, kterou si samy určí, například příbuzný nebo zaměstnavatel, byla bez zbytečného prodlení o této skutečnosti informována, pokud tím není dotčen řádný průběh trestního řízení proti dané osobě ani žádného jiného trestního řízení. Členské státy mohou učinit praktická opatření v souvislosti s uplatňováním tohoto práva. Taková praktická opatření by neměla narušit jeho účinný výkon a samotnou podstatu. V omezených výjimečných případech by však mělo být možné se od tohoto práva dočasně odchýlit, je-li to s ohledem na zvláštní okolnosti daného případu opodstatněno přesvědčivým důvodem ve smyslu této směrnice. Pokud mají příslušné orgány v úmyslu takovou dočasnou odchylku použít v souvislosti s konkrétní třetí osobou, měly by nejprve zvážit, zda by jiná třetí osoba určená podezřelou nebo obviněnou osobou mohla být informována o tom, že podezřelá nebo obviněná osoba byla zbavena svobody.
- (36) Podezřelé nebo obviněné osoby by v případě zbavení osobní svobody měly mít právo komunikovat bez zbytečného prodlení alespoň s jednou třetí osobou, kterou samy určí, například s příbuzným. Členské státy mohou výkon tohoto práva omezit nebo pozdržet s ohledem na závažné naléhavé požadavky nebo na přiměřené praktické požadavky. Tyto požadavky by mohly mimo jiné zahrnovat potřebu odvrátit vážné nepříznivé důsledky pro život, svobodu nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby, potřebu zabránit ohrožení trestního řízení, potřebu předejít trestnému činu, potřebu vyčkat soudního řízení a potřebu chránit oběti trestných činů. Pokud mají příslušné orgány v úmyslu omezit nebo pozdržet výkon práva komunikovat v souvislosti s konkrétní třetí osobou, měly by nejprve zvážit, zda by podezřelé nebo obviněné osoby mohly komunikovat s jinou třetí osobou, kterou samy určí. Členské státy mohou učinit praktická opatření v souvislosti s časovým rozvržením, prostředky, dobou trvání a četností komunikace s třetími osobami s ohledem na potřebu udržet řád a bezpečnost na místě, kde se osoba zbavená svobody nachází.

- (37) Právo podezřelých a obviněných osob zbavených osobní svobody na konzulární pomoc jsou zakotvena v článku 36 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z roku 1963, v níž je státům uděleno právo spojit se se svými státními příslušníky. Tato směrnice přiznává příslušné právo podezřelým nebo obviněným osobám zbaveným svobody, pokud si to přejí. Konzulární ochranu mohou vykonávat diplomatické orgány, jedná-li v postavení orgánů konzulárních.
- (38) Členské státy by ve svých právních předpisech měly jasně vymezit důvody a kritéria pro dočasné odchylky od práv přiznaných touto směrnicí a tyto dočasné odchylky využívat pouze v omezené míře. Takové dočasné odchylky by měly být přiměřené, měly by být důsledně časově omezené, neměly by být založeny výhradně na druhu nebo závažnosti údajného trestného činu a neměly by nepříznivě ovlivňovat spravedlivý průběh řízení. Členské státy by měly zajistit, aby v případech, kdy dočasnou odchylku podle této směrnice povolil jiný justiční orgán než soudce nebo soud, mohlo být toto rozhodnutí o povolení dočasné odchylky posouzeno soudem alespoň v průběhu řízení.
- (39) Podezřelým nebo obviněným osobám by mělo být umožněno, aby se vzdaly svého práva přiznaného jim touto směrnicí, pokud jim byly poskytnuty informace o obsahu daného práva a případných důsledcích rozhodnutí vzdát se tohoto práva. Při poskytování takových informací je třeba zohlednit konkrétní podmínky dotčených podezřelých nebo obviněných osob, včetně jejich věku a duševního a tělesného stavu.
- (40) Rozhodnutí vzdát se práva a okolnosti, za nichž bylo toto rozhodnutí učiněno, by měly být zaznamenány v souladu s postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu. Pro členské státy by to nemělo vést k žádné další povinnosti zavádět nové mechanismy ani k žádné další administrativní zátěži.
- (41) Pokud podezřelá nebo obviněná osoba využije v souladu s touto směrnicí práva odvolat rozhodnutí vzdát se svého práva, nemělo by být nezbytné provést nový výslech nebo zopakovat procesní úkony, které byly provedeny během období, kdy se osoba dotčeného práva vzdala.
- (42) Osoby, na které se vztahuje evropský zatýkácí rozkaz (dále jen „vyžádané osoby“), by měly mít právo na přístup k obhájci ve vykonávajícím členském státě, aby mohly účinně vykonávat svá práva podle rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV. Účastní-li se obhájce výslechu vyžádané osoby prováděného vykonávajícím justičním orgánem, může mimo jiné v souladu s postupem stanoveným ve vnitrostátních právních předpisech klást otázky, požadovat vysvětlení a činit prohlášení. Skutečnost, že se obhájce účastní výslechu, by se měla zaznamenat v souladu s postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu.
- (43) Vyžádané osoby by měly mít právo scházet se o samotě s obhájcem, který je zastupuje ve vykonávajícím členském státě. Členské státy mohou přijmout praktická opatření týkající se délky trvání a četnosti těchto schůzek s ohledem na konkrétní okolnosti případu. Členské státy mohou rovněž přijmout praktická opatření pro zajištění bezpečnosti, zejména obhájce a vyžádané osoby, na místě, kde schůzka mezi obhájcem a vyžádanou osobou probíhá. Taková praktická opatření by neměla narušit účinný výkon a samotnou podstatu práva vyžádaných osob scházet se se svým obhájcem.
- (44) Vyžádané osoby by měly mít právo komunikovat s obhájcem, který je zastupuje ve vykonávajícím členském státě. Mělo by být možné, aby tato komunikace probíhala v kterékoli fázi, a to i před výkonem práva scházet se s obhájcem. Členské státy mohou přijmout praktická opatření, pokud jde o délku trvání, četnost a prostředky komunikace mezi vyžádanou osobou a jejím obhájcem, a to i v souvislosti s použitím videokonference a jiných komunikačních technologií, aby umožnily uskutečnění této komunikace. Taková praktická opatření by neměla narušit účinný výkon a samotnou podstatu práva vyžádaných osob komunikovat se svým obhájcem.
- (45) Vykonávající členské státy by měly učinit nezbytná opatření s cílem zajistit, aby vyžádané osoby mohly účinně uplatnit své právo přístupu k obhájci ve vykonávajícím členském státě, a to i tím, že zajistí pomoc obhájce v případě, že vyžádané osoby žádného nemají, s výjimkou případů, kdy se uvedeného práva vzdaly. Tato opatření, případně včetně opatření týkajících se právní pomoci, by se měla řídit vnitrostátním právem. Mohla by mimo jiné stanovit, že příslušné orgány zajistí pomoc obhájce na základě seznamu obhájců, kteří jsou k dispozici, z něhož by si vyžádané osoby mohly vybrat.
- (46) Příslušný orgán vydávajícího členského státu by měl poté, co byl informován o tom, že vyžádaná osoba si přeje v tomto členském státě jmenovat obhájce, poskytnout bez zbytečného prodlení vyžádané osobě informace, aby jí usnadnil jmenování obhájce v uvedeném členském státě. Tyto informace by mohly například zahrnovat aktuální seznam obhájců, nebo jméno obhájce působícího ve vydávajícím státě, který může poskytnout informace a poradenství ve věcech týkajících se evropského

zatýkáciho rozkazu. Členské státy by mohly požadovat, aby takový seznam sestavila příslušná advokátní komora.

- (47) Postup předávání má zásadní význam pro spolupráci členských států v trestních věcech. Dodržování lhůt stanovených v rámcovém rozhodnutí 2002/584/SVV má pro tuto spolupráci zvláštní význam. Proto platí, že ač by vyžádané osoby měly během řízení týkajícího se evropského zatýkáciho rozkazu mít možnost vykonávat v plném rozsahu svá práva podle této směrnice, je třeba uvedené lhůty dodržovat.
- (48) Jelikož dosud neexistuje legislativní akt Unie týkající se právní pomoci, měly by členské státy uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy o právní pomoci, které by měly být v souladu s Listinou, EÚLP a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva.
- (49) V souladu se zásadou účinnosti práva Unie by členské státy měly zavést přiměřená a účinná opatření na ochranu práv, jež jednotlivcům světuje tato směrnice.
- (50) Členské státy by měly zajistit, aby při posuzování výpovědi podezřelých nebo obviněných osob nebo důkazních prostředků získaných při porušení jejich práva na obhájce nebo v případech, kdy byla v souladu s touto směrnicí povolena odchylka od tohoto práva, byla dodržena práva na obhajobu a na spravedlivé řízení. V této souvislosti je třeba zohlednit judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, podle níž je v zásadě právo na obhajobu nenapravitelně poškozeno, pokud byla k odsouzení použita usvědčující výpověď učiněná při policejním výslechu bez přístupu k obhájci. Tím by nemělo být dotčeno použití výpovědi pro jiné účely dovolené vnitrostátními právními předpisy, jako je nutnost provést naléhavé vyšetřovací úkony za účelem zamezení dalším trestným činům nebo závažným nepříznivým důsledkům pro další osoby, nebo v souvislosti s naléhavou nutností předejít závažnému ohrožení trestního řízení v situaci, kdy by přístup k obhájci nebo zdržení vyšetřování nenapravitelně poškodilo probíhající vyšetřování závažného trestného činu. Dále by tím neměla být dotčena vnitrostátní pravidla nebo systémy pro přípustnost důkazních prostředků a členskými státy by to nemělo bránit v zachování systému, kdy lze soudu či soudci předložit veškeré existující důkazní prostředky, aniž by se zvlášť či předběžně posuzovala jejich přípustnost.
- (51) Povinnost zajistit péči podezřelým nebo obviněným osobám, které se nacházejí v potenciálně oslabeném postavení, přispívá k nestrannému výkonu spravedlnosti.

Orgány činné v trestním řízení by proto těmto osobám měly usnadnit účinné uplatňování práv stanovených touto směrnicí, například tím, že zohlední jakoukoli potenciální zranitelnost, která ovlivňuje schopnost dotčených osob vykonávat právo na přístup k obhájci a na informování třetí strany po zbavení osobní svobody, a přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby tato práva byla zaručena.

- (52) Tato směrnice podporuje základní práva a zásady uznané v Listině, včetně zákazu mučení a nelidského či ponižujícího zacházení, práva na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života, práva na nedotknutelnost lidské osobnosti, práv dítěte, začlenění osob se zdravotním postižením, práva na účinnou právní ochranu a práva na spravedlivý proces, presumpce nevinu a práva na obhajobu. Tato směrnice by měla být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (53) Členské státy by měly zajistit, aby byla ustanovení této směrnice v případech, kdy odpovídají právům zaručeným EÚLP, prováděna v souladu s těmito právy, jak jsou rozvinuta v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva.
- (54) Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy mohou rozšířit práva stanovená v této směrnicí s cílem poskytnout vyšší úroveň ochrany. Tato vyšší úroveň ochrany by neměla být překážkou vzájemnému uznávání soudních rozhodnutí, k jehož usnadnění jsou tato minimální pravidla určena. Úroveň ochrany by nikdy neměla být nižší než normy stanovené Listinou nebo EÚLP v souladu s tím, jak je vykládá judikatura Evropského soudního dvora a Evropského soudu pro lidská práva.
- (55) Tato směrnice podporuje práva dětí a zohledňuje pokyny Rady Evropy o justici vstřícné k dětem, zejména ustanovení o informování a poradenství, které je třeba dětem poskytovat. Tato směrnice zajišťuje, aby podezřelým a obviněným osobám včetně dětí byly poskytovány přiměřené informace, umožňující porozumět důsledkům vzdání se práva podle této směrnice, a aby rozhodnutí vzdát se svého práva bylo učiněno dobrovolně a jednoznačně. Pokud je podezřelou nebo obviněnou osobou dítě, měla by být osoba, která má za dítě rodičovskou zodpovědnost, co nejdříve vyrozuměna o tom, že dítě bylo zbaveno osobní svobody, a o příslušných důvodech, které k tomu vedly. Pokud je poskytnutí těchto informací osobě, která má za dítě rodičovskou zodpovědnost, v rozporu s nejlepším zájmem dítěte, měl by být místo ní informován jiný vhodný dospělý, například příbuzný. Tím by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátního práva vyžadující, aby jakékoli určené orgány, instituce

nebo osoby, a zejména ty, které odpovídají za ochranu nebo zájmy dětí, byly informovány o tom, že dítě bylo zbaveno osobní svobody. Členské státy by se měly kromě nanejvýše výjimečných okolností zdržet omezování nebo pozdržení výkonu práva komunikovat s třetí stranou u podezřelých nebo obviněných osob, které jsou dětmi a které jsou zbaveny osobní svobody. V případě pozdržení by dítě však nemělo být drženo v izolaci, ale mělo by mít možnost komunikovat, například s určitou institucí nebo osobou odpovědnou za ochranu nebo zájmy dítěte.

- (56) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými prvky směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (57) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení společných minimálních norem týkajících se práva na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu, práva na informování třetí osoby o zbavení osobní svobody a práva na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (58) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (59) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví minimální pravidla týkající se práv podezřelých a obviněných osob v trestním řízení a osob, které jsou účastníkem řízení podle rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV (dále jen „řízení týkající se evropského zatýkácího rozkazu“), na přístup k obhájci, na informování třetí strany o zbavení osobní svobody a na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení od okamžiku, kdy je příslušné orgány členského státu úředním oznámením nebo jiným způsobem uvědomí o tom, že jsou podezřelé nebo obviněné ze spáchání trestného činu, a to bez ohledu na to, zda jsou zbaveny osobní svobody. Použije se až do okamžiku ukončení řízení, čímž se má na mysli pravomocné rozhodnutí o tom, zda podezřelá nebo obviněná osoba uvedený trestný čin spáchala, včetně případného odsouzení a rozhodnutí o opravném prostředku.
2. Tato směrnice se vztahuje na osoby, které jsou účastníky řízení týkajícího se evropského zatýkácího rozkazu (dále jen „vyžádané osoby“), od okamžiku jejich zatčení ve vykonávajícím členském státě v souladu s článkem 10.
3. Tato směrnice se za stejných podmínek, jako jsou uvedeny v odstavci 1, vztahuje také na jiné než podezřelé nebo obviněné osoby, jež se v průběhu výsledku policejním nebo jiným orgánem činným v trestním řízení stanou podezřelými nebo obviněnými osobami.
4. Aniž je dotčeno právo na spravedlivý proces, jde-li o méně závažné delikty:
 - a) u nichž právní předpisy členského státu stanoví uložení sankce jiným orgánem než soudem s příslušností v trestních věcech, přičemž uložení této sankce lze u takového soudu napadnout nebo mu ji předložit k posouzení, nebo
 - b) za něž nelze jako sankci uložit odnětí svobody,

tato směrnice se vztahuje pouze na řízení před soudem s příslušností v trestních věcech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Tato směrnice se v každém případě plně uplatní, pokud byla podezřelá nebo obviněná osoba zbavena osobní svobody, a to bez ohledu na fázi trestního řízení.

Článek 3

Právo na přístup k obhájci v trestním řízení

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé a obviněné osoby měly právo na přístup k obhájci dostatečně včas a takovým způsobem, aby mohly dotčené osoby prakticky a účinně uplatňovat své práva na obhajobu.

2. Podezřelé nebo obviněné osoby mají přístup k obhájci bez zbytečného prodlení. V každém případě mají podezřelé nebo obviněné osoby přístup k obhájci počínaje od toho z následujících okamžiků, který nastane dříve:

- a) před jejich výsledkem ze strany policejního nebo jiného orgánu činného v trestním řízení či justičního orgánu;
- b) při provádění vyšetřovacího či jiného úkonu za účelem shromáždění důkazních prostředků podle odst. 3 písm. c) ze strany vyšetřovacího či jiného příslušného orgánu;
- c) bez zbytečného prodlení po zbavení osobní svobody;
- d) pokud byly předvolány k soudu s příslušností v trestních věcech, v přiměřené lhůtě před tím, než se k tomuto soudu dostaví.

3. Právo na přístup k obhájci znamená, že:

- a) členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby měly právo scházet se o samotě a komunikovat s obhájcem, který je zastupuje, a to i před výsledkem ze strany policejního nebo jiného orgánu činného v trestním řízení nebo soudního orgánu;
- b) členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby měly právo, aby byl přítomen jejich obhájce a mohl se aktivně účastnit výsledku. Tato účast musí být v souladu s postupy podle vnitrostátního práva, pokud tyto postupy nenaruší účinný výkon a samotnou podstatu dotčeného práva. Jestliže se obhájce výsledku zúčastní, je skutečnost, že k této účasti došlo, zaznamenána v souladu s postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu;
- c) členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby měly právo na to, aby byl jejich obhájce přítomen přinejmenším při následujících vyšetřovacích úkonech nebo úkonech prováděných za účelem shromáždění důkazních prostředků, pokud jsou tyto úkony stanoveny vnitrostátním právem a pokud se vyžaduje nebo umožňuje, aby byla podezřelá nebo obviněná osoba dotčenému úkonu přítomna:

i) identifikace,

ii) konfrontace,

iii) rekonstrukce místa trestného činu.

4. Členské státy podniknou kroky ke zpřístupnění obecných informací, které by měly podezřelým nebo obviněným osobám napomoci při získání obhájce.

Členské státy bez ohledu na ustanovení vnitrostátních právních předpisů o povinné přítomnosti obhájce učiní nezbytná opatření pro zajištění toho, aby podezřelé nebo obviněné osoby zbavené svobody mohly účinně uplatnit své právo na přístup k obhájci, ledaže se v souladu s článkem 9 tohoto práva vzdaly.

5. Ve výjimečných případech a pouze v přípravném řízení se mohou členské státy dočasně odchýlit od uplatňování odst. 2 písm. c), pokud zeměpisná vzdálenost podezřelé nebo obviněné osoby neumožňuje zajistit právo na přístup k obhájci bez zbytečného prodlení po zbavení osobní svobody.

6. Ve výjimečných případech a pouze v přípravném řízení se mohou členské státy dočasně odchýlit od uplatňování práv stanovených v odstavci 3 v rozsahu, v němž je to s ohledem na zvláštní okolnosti případu opodstatněno jedním či několika z těchto přesvědčivých důvodů:

- a) pokud existuje naléhavá potřeba zamezit závažným nepřiznivým důsledkům pro život, svobodu nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby;
- b) pokud vyšetřovací orgány musí nezbytně přijmout okamžitá opatření umožňující zabránit závažnému ohrožení trestního řízení.

Článek 4

Důvěrnost

Členské státy respektují důvěrnost komunikace mezi podezřelými nebo obviněnými osobami a jejich obhájcem v rámci výkonu práva na přístup k obhájci stanoveného podle této směrnice. Tato komunikace zahrnuje schůzky, korespondenci, telefonické hovory a jiné formy komunikace, které jsou přípustné podle vnitrostátního práva.

Článek 5

Právo na informování třetí osoby po zbavení osobní svobody

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby, které byly zbaveny svobody, měly právo, pokud si to přejí, aby byla alespoň jedna osoba, kterou samy určí, například příbuzný nebo zaměstnavatel, bez zbytečného prodlení informována o tom, že byly zbaveny osobní svobody.

2. Je-li podezřelou nebo obviněnou osobou dítě, členské státy zajistí, aby osoba, která má za dítě rodičovskou zodpovědnost, byla co nejdříve informována o zbavení osobní svobody a o příslušných důvodech, ledaže je to v rozporu s nejlepším zájmem dítěte; přičemž v takovém případě je informována jiná vhodná dospělá osoba. Pro účely tohoto odstavce se za dítě považuje osoba mladší 18 let.

3. Členské státy se mohou dočasně odchýlit od uplatňování práv stanovených v odstavcích 1 a 2, je-li to s ohledem na zvláštní okolnosti případu odůvodněno jedním z těchto přesvědčivých důvodů:

a) pokud existuje naléhavá potřeba zamezit závažným nepříznivým důsledkům pro život, svobodu nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby;

b) pokud existuje naléhavá potřeba zabránit situaci, která by mohla závažně ohrozit trestní řízení.

4. Pokud se členské státy dočasně odchýlí od uplatňování práva stanoveného v odstavci 2, zajistí, aby byl orgán odpovědný za ochranu nebo zájmy dětí bez zbytečného prodlení informován o tom, že dítě bylo zbaveno osobní svobody.

Článek 6

Právo na komunikaci s třetími osobami v případě zbavení osobní svobody

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou zbaveny osobní svobody, měly právo komunikovat bez zbytečného prodlení alespoň s jednou třetí osobou, kterou navrhly, například s příbuzným.

2. Členské státy mohou výkon práva uvedeného v odstavci 1 omezit nebo pozdržet s ohledem na závažné a naléhavé požadavky nebo na přiměřené praktické požadavky.

Článek 7

Právo komunikovat s konzulárními úřady

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby, které jsou cizími státními příslušníky a které jsou zbaveny osobní svobody, měly právo nechat o zbavení osobní svobody vyrozumět bez zbytečného prodlení konzulární úřady státu, jehož jsou státními příslušníky, a s těmito úřady komunikovat, pokud si to přejí. Pokud však mají podezřelé či obviněné osoby dvě nebo více státních příslušností, mohou si zvolit, který konzulární úřad má být o zbavení svobody případně vyrozuměn a s kým si přejí komunikovat.

2. Podezřelé nebo obviněné osoby mají rovněž právo na návštěvu ze strany svých konzulárních úřadů, mají právo

s nimi hovořit a korespondovat a mají právo, aby jim jejich konzulární úřady zajistily právní zastoupení, pokud s tím uvedené úřady souhlasí a s výhradou přání dotčených podezřelých nebo obviněných osob.

3. Výkon práv stanovených v tomto článku lze upravit ve vnitrostátních právních předpisech nebo postupech, pokud tyto právní předpisy a postupy umožní, aby byly v plném rozsahu naplněny cíle, jež tato práva sledují.

Článek 8

Obecné podmínky pro uplatnění dočasných odchylek

1. Jakákoli dočasná odchylka podle čl. 3 odst. 5 nebo 6 a čl. 5 odst. 3:

a) musí být přiměřená a nepřekračovat rámec nezbytnosti;

b) musí být důsledně časově omezená;

c) nesmí být založena výhradně na druhu nebo závažnosti údajného trestného činu, a

d) nesmí být na újmu celkové spravedlivosti trestního řízení.

2. Dočasné odchylky podle čl. 3 odst. 5 nebo 6 lze povolit pouze řádně odůvodněným rozhodnutím přijatým pro každý jednotlivý případ justičním orgánem nebo jiným příslušným orgánem pod podmínkou, že toto rozhodnutí je možné soudně přezkoumat. Toto řádně odůvodněné rozhodnutí se zaznamená v souladu s postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu.

3. Dočasné odchylky podle čl. 5 odst. 3 lze povolit pouze řádně odůvodněným rozhodnutím přijatým pro každý jednotlivý případ soudním orgánem nebo jiným příslušným orgánem pod podmínkou, že toto rozhodnutí je možné soudně přezkoumat.

Článek 9

Rozhodnutí vzdát se svého práva

1. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které vyžadují povinnou přítomnost nebo pomoc obhájce, členské státy zajistí, aby v souvislosti s rozhodnutím vzdát se práva uvedeného v člancích 3 a 10:

a) podezřelé nebo obviněné osobě byly jednoduchou a přístupnou formou ústně či písemně poskytnuty jasné a dostatečné informace o obsahu daného práva a případných důsledcích rozhodnutí vzdát se tohoto práva, a

b) rozhodnutí vzdát se svého práva bylo učiněno dobrovolně a jednoznačně.

2. Rozhodnutí vzdát se svého práva, které lze učinit písemně nebo ústně, jakož i okolnosti, za nichž bylo toto rozhodnutí učiněno, se zaznamenají v souladu s postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu.

3. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby mohly rozhodnutí vzdát se svého práva následně v kterémkoli okamžiku během trestního řízení odvolat a aby byly o této možnosti informovány. Toto odvolání vzdání se práva nabude účinku okamžikem, kdy bylo učiněno.

Článek 10

Právo na přístup k obhájci v řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu

1. Členské státy zajistí, aby vyžádaná osoba měla ve vykonávacím členském státě právo na přístup k obhájci po zatčení na základě evropského zatýkacího rozkazu.

2. Pokud jde o obsah práva na přístup k obhájci ve vykonávacím členském státě, mají vyžádané osoby v uvedeném členském státě následující práva:

a) právo na přístup k obhájci v takovou dobu a takovým způsobem, aby mohly účinně uplatňovat svá práva, a v každém případě bez zbytečného prodlení po zbavení svobody;

b) právo setkat se s obhájcem, který je zastupuje, a komunikovat s ním;

c) právo, aby byl jejich obhájce přítomen a mohl se, v souladu s postupem podle vnitrostátního práva, účastnit výslechu vyžádané osoby vykonávajícím justičním orgánem. Jestliže se obhájce zúčastní výslechu, je to zaznamenáno v souladu s postupem pro pořizování záznamů podle práva dotčeného členského státu.

3. Práva stanovená v článcích 4, 5, 6, 7, 9 a, použije-li se dočasná odchylka podle čl. 5 odst. 3, článku 8 se přiměřeně vztahují i na řízení týkající se evropského zatýkacího rozkazu ve vykonávacím členském státě.

4. Příslušný orgán ve vykonávacím členském státě informuje vyžádané osoby bez zbytečného prodlení po zbavení svobody o jejich právu jmenovat obhájce ve vydávajícím členském státě. Úlohou tohoto obhájce ve vydávajícím členském státě je poskytovat pomoc obhájci ve vykonávacím členském státě tím, že mu poskytuje informace a poradenství, aby umožnil účinný výkon práv vyžádané osoby podle rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV.

5. Pokud si vyžádané osoby přejí vykonávat právo jmenovat obhájce ve vydávajícím členském státě a nemají-li již tohoto obhájce, příslušný orgán ve vykonávacím členském státě o tom neprodleně informuje příslušný orgán ve vydávajícím

členském státě. Příslušný orgán tohoto státu poskytne bez zbytečného prodlení informace vyžádaným osobám, aby jim usnadnil jmenování obhájce v tomto státě.

6. Právem vyžádané osoby jmenovat obhájce ve vydávajícím členském státě nejsou dotčeny lhůty uvedené v rámcovém rozhodnutí 2002/584/SVV ani povinnost vykonávajícího soudního orgánu, aby v těchto lhůtách a za podmínek uvedených v tomto rámcovém rozhodnutí rozhodl o předání dané osoby.

Článek 11

Právní pomoc

Touto směrnici nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy v oblasti právní pomoci, které se použijí v souladu s Listinou a EÚLP.

Článek 12

Právní ochrana

1. Členské státy zajistí, aby podezřelé nebo obviněné osoby v rámci trestního řízení, jakož i vyžádané osoby v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu, měly podle vnitrostátního práva účinnou právní ochranu v případech porušení jejich práv podle této směrnice.

2. Aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla a systémy pro přípustnost důkazních prostředků, zajistí členské státy, aby v rámci trestního řízení při posuzování výpovědi podezřelé nebo obviněné osoby nebo důkazních prostředků získaných při porušení jejího práva na obhájce nebo v případech, kdy byla v souladu s čl. 3 odst. 6 povolena odchylka od tohoto práva, byla dodržena práva na obhajobu a na spravedlivé řízení.

Článek 13

Zranitelné osoby

Členské státy zajistí, aby při uplatňování této směrnice byly zohledněny zvláštní potřeby zranitelných podezřelých a obviněných osob.

Článek 14

Ustanovení o zákazu snížení úrovně právní ochrany

Nic v této směrnici nesmí být vykládáno tak, že omezuje práva zaručená a procesní záruky poskytované podle Listiny, EÚLP nebo podle jiných příslušných ustanovení mezinárodního práva nebo podle práva kteréhokoli členského státu, které stanoví vyšší úroveň ochrany, nebo že se od těchto práv a procesních záruk odchyluje.

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 27. listopadu 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních opatření, která přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Zpráva

Komise do 28. listopadu 2019 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, včetně hodnocení uplatňování čl. 3 odst. 6 ve spojení s čl. 8 odst. 1 a 2, a případně předloží legislativní návrhy.

Článek 17

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 18

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/50/EU

ze dne 22. října 2013,

kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 50 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle článku 33 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽⁴⁾ měla Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování uvedené směrnice, včetně vhodnosti ukončení výjimky pro existující dluhové cenné papíry po období 10 let podle čl. 30 odst. 4 uvedené směrnice, a o možném vlivu uplatňování uvedené směrnice na evropské finanční trhy.

(2) Dne 27. května 2010 přijala Komise zprávu o uplatňování směrnice 2004/109/ES, která určila oblasti, v nichž

by bylo možno režim zavedený uvedenou směrnicí zlepšit. Zpráva zejména ukazuje, že v zájmu zajištění větší přitažlivosti regulovaných trhů pro malé a střední emitenty, kteří získávají kapitál v Unii, je nutné zjednodušit povinnosti některých emitentů. Kromě toho je třeba zvýšit účinnost stávajícího režimu průhlednosti, zejména s ohledem na zveřejňování informací o vlastnictví společností.

(3) Ve svém sdělení ze dne 13. dubna 2011 nazvaném „Akt o jednotném trhu – Dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu a posílení důvěry – Společně pro nový růst“ Komise uvedla, že je nutný přezkum směrnice 2004/109/ES, aby povinnosti uplatňované na kotované malé a střední podniky byly přiměřenější, a to při zachování stejné míry ochrany investorů.

(4) Podle zprávy a sdělení Komise je nutno u malých a středních emitentů snížit administrativní zátěž s ohledem na povinnosti spojené s přijetím k obchodování na regulovaném trhu, aby se zlepšil jejich přístup ke kapitálu. Povinnosti týkající se zveřejňování mezitímních zpráv vedení nebo čtvrtletních finančních zpráv představují významnou zátěž pro mnoho malých a středních emitentů, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích, aniž by byly nezbytné pro ochranu investorů. Tyto povinnosti rovněž povzbuzují k dosahování krátkodobých výsledků a odrazují od dlouhodobých investic. Na podporu udržitelné tvorby hodnot a dlouhodobě zaměřené investiční strategie je nezbytné snížit krátkodobý tlak na emitenty a poskytnout investorům pobídku k přijetí dlouhodobější vize. Požadavek na zveřejňování mezitímních zpráv vedení by se proto měl zrušit.

(5) Členské státy by neměly mít možnost uložit ve svých vnitrostátních právních předpisech požadavek zveřejňovat pravidelné finanční informace častěji než v rámci výročních finančních zpráv a pololetních finančních zpráv. Členské státy by však měly mít možnost po emitentech požadovat, aby zveřejňovali dodatečné pravidelné finanční informace, pokud takový požadavek nepředstavuje významné finanční zatížení a pokud jsou požadované dodatečné informace přiměřené vzhledem k okolnostem, které přispějí k investičním rozhodnutím.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 30.3.2012, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 78.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. června 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. října 2013.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

Touto směrnici nejsou dotčeny jakékoli dodatečné informace, které jsou požadovány odvětvovými právními předpisy Unie, přičemž členské státy mohou po finančních institucích zejména požadovat zveřejnění dodatečných pravidelných finančních informací. Regulovaný trh může navíc po emitentech, jejichž cenné papíry jsou na něm přijaty k obchodování, požadovat, aby zveřejňovali dodatečné pravidelné finanční informace ve všech nebo v některých segmentech tohoto trhu.

- (6) V zájmu zajištění větší pružnosti a tím i snížení administrativní zátěže by se lhůta pro zveřejnění pololetních finančních zpráv měla prodloužit na tři měsíce po skončení vykazovaného období. Jelikož se období, ve kterém mohou emitenti zveřejňovat své pololetní finanční zprávy, prodlužuje, předpokládá se, že účastníci trhu budou věnovat větší pozornost zprávám malých a středních emitentů, a tím se tito emitenti více zviditelní.
- (7) K zajištění větší průhlednosti plateb odváděných vládám by emitenti, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu a kteří vykonávají činnosti v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích, měli zveřejňovat v rámci samostatné části výroční zprávy platby odvedené vládám zemí, v nichž působí. V této zprávě by měly být uvedeny druhy plateb, jež jsou srovnatelné s platbami, které se zveřejňují podle iniciativy v oblasti průhlednosti těžebního průmyslu (EITI). Zveřejňování plateb vládám by mělo poskytnout občanské společnosti a investorům informace, které zajistí, aby vlády zemí bohatých na zdroje nesly odpovědnost za příjmy plynoucí z využívání přírodních zdrojů. Tato iniciativa rovněž doplňuje akční plán Evropské unie pro prosazování práva, správu a obchod v oblasti lesnictví (EU FLEGT) a ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 995/2010 ze dne 20. října 2010, kterým se stanoví povinnosti hospodářských subjektů uvádějících na trh dřevo a dřevařské výrobky⁽¹⁾, jež ukládají obchodníkům s dřevařskými výrobky, aby vykonávali náležitou péči za účelem zabránění vstupu nezákonně vytěženého dřeva na trh Unie. Členské státy by měly zajistit, aby členové odpovědných orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli povinnost zajistit, že zpráva o platbách vládám bude podle jejich nejlepšího vědomí a jejich nejlepších schopností vypracována v souladu s požadavky této směrnice. Podrobné požadavky jsou stanoveny v kapitole 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků⁽²⁾.

- (8) Pro účely průhlednosti a ochrany investorů by měly členské státy požadovat, aby podávání zpráv o platbách vládám v souladu s kapitolou 10 směrnice 2013/34/EU podléhalo těmto zásadám: významnost (ve zprávě není nutné zohledňovat jakoukoli platbu, ať byla provedena najednou, nebo jako řada souvisejících plateb, pokud její výše nepřesahuje za účetní období částku 100 000 EUR); podávání zpráv podle vlád a jednotlivých projektů (podávání zpráv o platbách vládám by mělo být prováděno v členění podle příslušných vlád a jednotlivých projektů); univerzálnost (nečiní se žádné výjimky, například pro emitenty působící v některých zemích, jež by mohly mít rušivý účinek a umožňovaly emitentům zneužívat příliš volné požadavky na průhlednost); úplnost (zprávy by se měly podávat o veškerých významných platbách vládám v souladu s kapitolou 10 směrnice 2013/34/EU a příslušnými body odůvodnění).
- (9) Finanční inovace vedly k vytváření nových druhů finančních nástrojů, které vedou k ekonomické účasti investorů ve společnostech, přičemž směrnice 2004/109/ES zveřejňování informací o těchto nástrojích nepožaduje. Tyto nástroje by se mohly využít k tajnému nabytí akciového kapitálu ve společnostech, což by mohlo vést k zneužití trhu a poskytnout nesprávnou a zavádějící představu o ekonomickém vlastnictví kotovaných společností. Aby bylo zajištěno, že emitenti a investoři zcela znají strukturu vlastnictví společností, měla by definice finančních nástrojů v uvedené směrnici zahrnovat veškeré nástroje s ekonomickým účinkem podobným účasti na akciích a oprávněním k nabytí akcií.
- (10) Finanční nástroje s ekonomickým účinkem podobným účasti na akciích a oprávněním k nabytí akcií, jež umožňují hotovostní vypořádání, by se měly vypočítat „na základě zohlednění hodnoty delta“ vynásobením jmenovité hodnoty podkladových akcií hodnotou delta příslušného nástroje. Delta udává, o kolik by se teoretická hodnota finančního nástroje změnila v případě změny ceny podkladového nástroje, a poskytuje přesnou představu o expozici držitele vůči podkladovému nástroji. Tento přístup se uplatňuje, aby se zajistilo, že informace o celkových hlasovacích právech dostupné investorovi jsou co nejpřesnější.
- (11) K zajištění náležité průhlednosti s ohledem na významné účasti v případech, kdy držitel finančních nástrojů uplatní svůj nárok na nabytí akcií a celková účast na hlasovacích právech souvisejících s podkladovými akciemi překročí prahovou hodnotu pro oznámení, aniž by byl dotčen celkový procentní podíl dříve oznámených účastí, by se mělo požadovat nové oznámení za účelem zveřejnění změny v povaze účastí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19.

- (12) Harmonizovaný režim pro oznamování významných účastí na hlasovacích právech, zejména pokud jde o sčítání účastí na akciích a účastí na finančních nástrojích, by měl zvýšit právní jistotu, zlepšit průhlednost a snížit administrativní zátěž u přeshraničních investorů. Členské státy by proto neměly mít možnost přijmout přísnější pravidla, než jsou pravidla uvedená ve směrnici 2004/109/ES, která se týkají výpočtu prahových hodnot pro oznamování, souhrnu účastí na hlasovacích právech spojených s akciemi a účastí na hlasovacích právech spojených s finančními nástroji a výjimek z požadavků na oznamování. Avšak s přihlédnutím ke stávajícím rozdílům v koncentraci vlastnictví v Unii a k rozdílům v unijních právních předpisech v oblasti obchodních společností, vedoucím k tomu, že celkové množství akcií se u některých emitentů liší od celkového počtu hlasovacích práv, by členským státům mělo být i nadále umožněno, aby stanovily nižší i dodatečné prahové hodnoty pro oznamování účastí na hlasovacích právech a požadovaly rovnocenné oznamování, pokud jde o prahové hodnoty založené na kapitálových účastech. Členským státům by navíc mělo být i nadále umožněno stanovit přísnější povinnosti, než jsou povinnosti podle směrnice 2004/109/ES, pokud se jedná o obsah (jako je zveřejňování záměrů akcionářů), postup a okamžik zasílání oznámení, a požadovat dodatečné informace ohledně významných účastí, které nejsou upraveny ve směrnici 2004/109/ES. Zejména by členské státy měly také mít možnost nadále uplatňovat právní a správní předpisy přijaté ohledně nabídek převzetí, transakcí za účelem fúzí a jiných transakcí majících vliv na vlastnictví nebo kontrolu nad společnostmi, které podléhají dohledu orgánů určených členskými státy na základě článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí⁽¹⁾, která stanoví přísnější požadavky na zveřejňování, než jsou požadavky stanovené ve směrnici 2004/109/ES.
- (13) Technické normy by měly zajistit důslednou harmonizaci režimu pro oznamování významných účastí a přiměřenou úroveň průhlednosti. Bylo by účelné a vhodné pověřit Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽²⁾, vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nejsou politické povahy, za účelem jejich předložení Komisi. Komise by měla přijmout regulační technické normy vypracované orgánem ESMA za účelem stanovení podmínek pro používání stávajících výjimek z požadavků na oznamování významných účastí na hlasovacích právech. S využitím svých odborných znalostí by orgán ESMA měl zejména určit případy výjimek s přihlédnutím k jejich možnému zneužití k obcházení požadavků na oznamování.
- (14) Za účelem zohlednění technického vývoje by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o stanovení obsahu oznámení významných účastí na finančních nástrojích. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (15) K usnadnění přeshraničních investic by měli mít investoři možnost získat snadno přístup k regulovaným informacím o všech kotovaných společnostech v Unii. Stávající síť úředně určených vnitrostátních mechanismů centrálního ukládání regulovaných informací však nezajišťuje snadné vyhledávání těchto informací v rámci Unie. Za účelem zajištění přeshraničního přístupu k informacím a zohlednění technického vývoje na finančních trzích a v oblasti komunikačních technologií by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení minimálních norem pro šíření regulovaných informací, přístup k regulovaným informacím na úrovni Unie a mechanismus centrálního ukládání regulovaných informací. Komise by měla být rovněž zmocněna přijímat s pomocí orgánu ESMA opatření ke zlepšení fungování sítě úředně určených vnitrostátních mechanismů ukládání a vypracovat technická kritéria pro přístup k regulovaným informacím na úrovni Unie, zejména pokud jde o fungování ústředního přístupového místa pro vyhledávání regulovaných informací na úrovni Unie. Orgán ESMA by měl vytvořit a provozovat internetový portál, který by sloužil jako evropské elektronické přístupové místo (dále jen „přístupové místo“).
- (16) V zájmu lepšího dodržování požadavků směrnice 2004/109/ES a na základě sdělení Komise ze dne 9. prosince 2010 nazvaného „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“ by se měly pravomoci ukládat sankce příslušných orgánů posílit a měly by splňovat určité základní požadavky ve vztahu k osobám, jimž se sankce ukládají, kritériím, která mají být zohledněna při ukládání správní sankce nebo správního opatření, klíčovými pravomocím k ukládání sankcí a výši správních peněžitých sankcí. Tyto pravomoci ukládat sankce by měly být k dispozici alespoň v případě porušení klíčových ustanovení směrnice 2004/109/ES. Členské státy by měly mít možnost uložit je i za jiných okolností. Členské státy by měly zejména zajistit, že správní sankce a opatření, které lze použít, zahrnují možnost uložit peněžitou sankci, jež jsou dostatečně vysoké, aby byly odrazující. V případě porušení ze strany právnických osob by členské státy měly mít možnost stanovit uplatnění sankcí vůči členům správních, řídicích nebo dozorčích orgánů dotčené právnické osoby nebo

(¹) Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.

(²) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

jiným fyzickým osobám, které za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech nesou za tato porušení odpovědnost. Členské státy by rovněž měly mít možnost pozastavit výkon hlasovacích práv u držitelů akcií a finančních nástrojů, kteří nesplňují požadavky na oznamování. Členské státy by měly mít možnost zvolit takovou úpravu, podle které se pozastavení hlasovacích práv vztahuje pouze na nejzávažnější porušení. Směrnice 2004/109/ES by měla odkazovat na správní sankce i na správní opatření, aby se tak pokryly všechny případy nedodržování, bez ohledu na jejich kvalifikaci jako sankce nebo opatření podle vnitrostátních právních předpisů, a nemělo by jimi být dotčeno žádné ustanovení práva členských států související s trestními sankcemi.

Členské státy by měly mít možnost stanovit další sankce nebo opatření a vyšší úroveň správních peněžitých sankcí, než jaké jsou stanoveny ve směrnici 2004/109/ES, přičemž zohlední potřebu dostatečně odrazujících sankcí s cílem podpořit čisté a průhledné trhy. Ustanovení týkající se sankcí a ustanovení týkající se zveřejňování správních sankcí nepředstavují žádný precedens pro jiné právní předpisy Unie, zejména pokud jde o závažnější regulační porušení.

- (17) S cílem zajistit odrazující účinek rozhodnutí o uložení správního opatření nebo sankce na širokou veřejnost by tato rozhodnutí měla být zpravidla zveřejňována. Zveřejňování rozhodnutí je rovněž důležitým nástrojem pro informování účastníků trhu o tom, jaké chování je považováno za porušení směrnice 2004/109/ES, a pro podporu řádného chování účastníků trhu na obecnější úrovni. Avšak v případě, že by zveřejnění některého rozhodnutí vážným způsobem ohrozilo stabilitu finančního systému nebo probíhající úřední vyšetřování, nebo, pokud to lze zjistit, způsobilo dotčeným institucím nebo jednotlivcům neúměrnou a vážnou škodu, nebo pokud by se v případě uložení sankce fyzické osobě zveřejnění osobních údajů ukázalo na základě povinného předchozího posouzení přiměřenosti takového zveřejnění jako nepřiměřené, měl by mít příslušný orgán možnost rozhodnout toto zveřejnění odložit nebo informace zveřejnit anonymně.
- (18) V zájmu objasnění zacházení s nekotovanými cennými papíry představovanými depozitními poukázkami, jež jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a s cílem zamezit nedostatečné průhlednosti je nutno upřesnit definici „emitenta“ tak, aby zahrnovala emitenty nekotovaných cenných papírů představovaných depozitními poukázkami, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Je rovněž vhodné definici „emitenta“

pozměnit s přihlédnutím ke skutečnosti, že v některých členských státech mohou být emitenty cenných papírů přijatých k obchodování na regulovaném trhu fyzické osoby.

- (19) V případě emitenta ze třetí země emitujícího dluhové cenné papíry o jednotkové jmenovité hodnotě nižší než 1 000 EUR nebo akcie se podle směrnice 2004/109/ES za domovský členský stát tohoto emitenta považuje členský stát uvedený v čl. 2 odst. 1 písm. m) bodě iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾. V zájmu vyjasnění a zjednodušení určení domovského členského státu takovýchto emitentů ze třetích zemí by se měla definice tohoto pojmu pozměnit tak, aby bylo stanoveno, že domovským členským státem má být členský stát, jenž si emitent zvolil z těch členských států, v nichž jsou jeho cenné papíry přijaty k obchodování na regulovaném trhu.
- (20) Na všechny emitenty, jejichž cenné papíry jsou přijímány k obchodování na regulovaném trhu v Unii, by měl dohlížet příslušný orgán některého z členských států, aby bylo zajištěno, že plní své povinnosti. Emitenti, kteří si podle směrnice 2004/109/ES musí zvolit svůj domovský členský stát, avšak neučinili tak, se mohou vyhnout dohledu ze strany jakéhokoli příslušného orgánu v Unii. Směrnicí 2004/109/ES je proto nutno pozměnit tak, aby emitentům, kteří příslušné orgány do tří měsíců neinformovali o zvoleném domovském členském státě, byl domovský členský stát určen. V takovém případě by měl být domovským členským státem členský stát, kde jsou cenné papíry emitenta přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Pokud jsou cenné papíry přijímány k obchodování na regulovaném trhu ve více členských státech, budou všechny tyto členské státy domovskými členskými státy do doby, než si emitent zvolí jediný domovský členský stát a informuje o této skutečnosti. To by mělo pobídnout takovéto emitenty k tomu, aby si zvolili svůj domovský členský stát a svou volbu sdělili příslušným orgánům, a do doby, než emitent oznámí svůj zvolený členský stát, by již příslušným orgánům nechyběly nezbytné pravomoci k tomu, aby mohly zasáhnout.
- (21) Podle směrnice 2004/109/ES v případě emitenta dluhových cenných papírů o jednotkové jmenovité hodnotě 1 000 EUR nebo vyšší zůstává emitentova volba domovského členského státu platná po dobu tří let. Avšak v případě, že cenné papíry emitenta již nejsou přijímány k obchodování na regulovaném trhu v domovském členském státě emitenta a jsou i nadále přijímány k obchodování v jednom nebo více hostitelských členských státech, nemá takovýto emitent žádný vztah s domovským členským státem, který si původně zvolil, nemá-li v tomto členském státě své sídlo. Takovýto emitent by měl mít

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64.

možnost zvolit si před uplynutím stanoveného tříletého období jeden ze svých hostitelských členských států nebo členský stát, v němž má své sídlo, jako svůj nový domovský členský stát. Stejná možnost volby nového domovského členského státu by se rovněž vztahovala na emitenta ze třetí země emitujícího dluhové cenné papíry o jednotkové jmenovité hodnotě nižší než 1 000 EUR nebo akcie, jehož cenné papíry přestaly být přijímány k obchodování na regulovaném trhu v domovském členském státě emitenta, ale jsou i nadále přijímány k obchodování v jednom nebo více hostitelských členských států.

- (22) Mezi směrnicemi 2004/109/ES a 2003/71/ES by měl být soulad ohledně definice domovského členského státu. V tomto ohledu, aby byl zajištěn dohled nejprůběžnějším členským státem, by měla být směrnice 2003/71/ES pozměněna, aby nabízela větší flexibilitu v situacích, kdy cenné papíry emitenta zapsaného v obchodním rejstříku ve třetí zemi přestaly být přijímány k obchodování na regulovaném trhu v jeho domovském členském státě, ale namísto toho jsou přijímány k obchodování v jednom nebo více jiných členských států.

- (23) Směrnice Komise 2007/14/ES⁽¹⁾ obsahuje zejména pravidla ohledně oznamování volby domovského členského státu emitentem. Tato pravidla by měla být začleněna do směrnice 2004/109/ES. Aby se zajistilo, že jsou příslušné orgány hostitelského členského státu (hostitelských členských států) a členského státu, v němž má emitent sídlo, pokud tento členský stát není ani domovským ani hostitelským členským státem, emitentem informovány o volbě domovského členského státu, mělo by se od všech emitentů vyžadovat, aby příslušnému orgánu svého domovského členského státu, příslušným orgánům všech hostitelských členských států a příslušnému orgánu členského státu, v němž mají sídlo, oznámili zvolený domovský členský stát v případě, že se liší od jejich domovského členského státu. Pravidla ohledně oznamování volby domovského členského státu by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

- (24) Požadavek podle směrnice 2004/109/ES týkající se zveřejňování nových úvěrových emisí vede při provádění v praxi k mnoha problémům a jeho uplatňování je považováno za složité. Tento požadavek se kromě toho částečně překrývá s požadavky stanovenými ve směrnici 2003/71/ES a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování

zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu)⁽²⁾ a neposkytuje trhu mnoho doplňkových informací. Proto by se v zájmu snížení zbytečné administrativní zátěže pro emitenty měl tento požadavek zrušit.

- (25) Požadavek týkající se oznamování případných změn základních listin nebo stanov emitenta příslušným orgánům domovského členského státu se překrývá s podobným požadavkem podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi⁽³⁾ a může vést k nejasnostem, pokud jde o úlohu příslušného orgánu. Proto by se v zájmu snížení zbytečné administrativní zátěže pro emitenty měl tento požadavek zrušit.

- (26) Harmonizovaný elektronický formát pro podávání zpráv by byl pro emitenty, investory a příslušné orgány velmi přínosný, neboť by usnadnil podávání zpráv, jakož i dostupnost, analýzu a srovnatelnost ročních finančních zpráv. Příprava ročních finančních zpráv v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv by proto měla být povinná počínaje dnem 1. ledna 2020 za podmínky, že ESMA provede analýzu nákladů a přínosů. Orgán ESMA by měl vypracovat návrhy technických regulačních norem k přijetí Komisí s cílem stanovit elektronický formát pro podávání zpráv, a to s patřičným ohledem na současná i budoucí technologická řešení jako například eXtensible Business Reporting Language (XBRL). Při přípravě návrhů regulačních technických norem by měl orgán ESMA vést otevřené veřejné konzultace se všemi dotčenými zúčastněnými stranami, provést důkladné posouzení potenciálních dopadů přijetí jednotlivých technologických řešení a provádět příslušné testy v členských státech, o nichž by měl podat Komisi zprávu současně s předložením návrhů regulačních technických norem. Při vypracování návrhů regulačních technických norem týkajících se formátů, které mají být používány pro banky, finanční zprostředkovatele a pro pojišťovny, by orgán ESMA měl pravidelně a úzce spolupracovat s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽⁴⁾ a s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽⁵⁾ s cílem zohlednit zvláštní rysy těchto odvětví a současně zajistit meziodvětvovou soudržnost práce a dosáhnout společných postojů. Evropský parlament a Rada by měly mít možnost vyslovit proti regulačním technickým normám námitky podle čl. 13 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010 a v tom případě by tyto normy neměly vstoupit v platnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 69, 9.3.2007, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

- (27) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se plně vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
- (28) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie, jak jsou zakotveny ve Smlouvě, a musí být prováděna v souladu s těmito právy a zásadami.
- (29) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizovat požadavky na průhlednost ve vztahu k informování o emitentech, jejichž cenné papíry byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu jejího rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (30) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (31) Směrnice 2004/109/ES, 2003/71/ES a 2007/14/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2004/109/ES

Směrnice 2004/109/ES se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) „emitentem“ fyzická nebo právnická osoba upravená soukromým nebo veřejným právem, včetně

státu, jejíž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.

V případě depozitních poukázek přijatých k obchodování na regulovaném trhu se emitentem rozumí emitent zastoupených cenných papírů bez ohledu na skutečnost, zda jsou tyto cenné papíry přijaty k obchodování na regulovaném trhu, či nikoli;“.

ii) písmeno i) se mění takto:

i) v bodě i) se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— pokud je emitent zapsán v obchodním rejstříku ve třetí zemi, členský stát, který si emitent zvolil z členských států, v nichž jsou jeho cenné papíry přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Volba domovského členského státu zůstává v platnosti, ledaže si emitent zvolil nový domovský členský stát podle bodu iii) a o své volbě informoval v souladu s druhým odstavcem tohoto písmena (písmeno i))“.

ii) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) u všech emitentů, na které se nevztahuje bod i), členský stát, který si emitent zvolil z členského státu, ve kterém má tento emitent sídlo, je-li to použitelné, a členských států, ve kterých jsou jeho cenné papíry přijaty k obchodování na regulovaném trhu. Emitent může jako domovský členský stát zvolit pouze jeden členský stát. Jeho volba je platná po dobu nejméně tří let, kromě případu, kdy již nejsou jeho cenné papíry přijaty k obchodování na žádném regulovaném trhu v Unii, nebo kromě případu, kdy se na emitenta během tohoto tříletého období začne vztahovat bod i) nebo iii);“.

iii) doplňuje se nový bod, který zní:

„iii) pro emitenta, jehož cenné papíry již nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v jeho domovském členském státě podle bodu i) druhé odrážky nebo bodu ii), ale namísto toho jsou přijaty k obchodování v jiném členském státě nebo ve více jiných členských státech, ten nový domovský členský stát, který si emitent může zvolit z členských států, v nichž jsou jeho cenné papíry přijímány k obchodování na regulovaném trhu a případně členský stát, v němž má emitent své sídlo;“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

iv) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„Emitent informuje o svém domovském členském státě podle bodů i), ii) nebo iii) v souladu s články 20 a 21. Emitent navíc informuje o svém domovském členském státě příslušný orgán členského státu, v němž má své sídlo, případně příslušný orgán svého domovského členského státu a příslušné orgány všech hostitelských členských států.

Jestliže emitent neinformuje o svém domovském členském státě podle bodu i) druhé odrážky nebo bodu ii) do tří měsíců ode dne prvního přijetí cenných papírů emitenta k obchodování na regulovaném trhu, je domovským členským státem ten členský stát, kde jsou jeho cenné papíry přijaty k obchodování na regulovaném trhu. V případě, že jsou cenné papíry emitenta přijaty k obchodování na regulovaných trzích nacházejících se nebo provozovaných ve více než jednom členském státě, jsou tyto členské státy domovskými členskými státy emitenta až do doby, než si emitent následně zvolí jediný domovský členský stát a o své volbě informuje.

V případě emitenta, jehož cenné papíry jsou již přijaty k obchodování na regulovaném trhu a jehož volba domovského členského státu podle bodu i) druhé odrážky nebo bodu ii) nebyla oznámena před 27. listopadem 2015, začíná doba tří měsíců plynout ode dne 27. listopadu 2015.

Emitent, který si zvolí domovský členský stát podle bodu i) druhé odrážky nebo bodu ii) nebo iii) a svou volbu oznámí příslušným orgánům domovského členského státu před 27. listopadem 2015, je osvobozen od požadavku podle druhého odstavce tohoto písmene / písmeno i), ledaže si tento emitent zvolí jiný domovský členský stát po 27. listopadu 2015.“

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„q) „formální dohodou“ dohoda, která je podle rozhodného práva závazná.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Veškeré odkazy v této směrnici na právnické osoby se rozumí tak, že se vztahují i na registrovaná podnikatelská sdružení bez právní subjektivity a na svěřenecké fondy (trusty).“

2) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Domovský členský stát může emitentovi uložit požadavky přísnější, než jsou požadavky stanovené v této směrnici, avšak nemůže požadovat, aby emitenti

zveřejňovali pravidelné finanční informace častěji, než je zveřejňování výročních finančních zpráv uvedených v článku 4 a pololetních finančních zpráv uvedených v článku 5.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Odchylně od odstavce 1 mohou domovské členské státy požadovat, aby emitenti zveřejňovali dodatečné pravidelné finanční informace častěji, než je zveřejňování výročních finančních zpráv uvedených v článku 4 a pololetních finančních zpráv uvedených v článku 5, jsou-li splněny tyto podmínky:

— dodatečné pravidelné finanční informace nepředstavují v příslušném členském státě nepřiměřenou finanční zátěž, zejména pro dotčené malé a střední emity, a

— obsah požadovaných dodatečných pravidelných finančních informací je úměrný vzhledem k okolnostem, které přispívají k investičním rozhodnutím investorů v dotčeném členském státě.

Před přijetím rozhodnutí, jímž se emitentům ukládá povinnost zveřejňovat dodatečné pravidelné finanční informace, členské státy posoudí, zda tyto dodatečné požadavky mohou vést k nadměrnému zaměření se na krátkodobé výsledky a výkony emitentů a zda mohou mít nepříznivý dopad na možnost malých a středních emitentů mít přístup na regulované trhy.

Tímto není dotčena možnost, aby členské státy požadovaly zveřejňování dodatečných pravidelných finančních informací po emitentech, kteří jsou finančními institucemi.

Domovský členský stát nesmí uložit držitelům akcií nebo fyzické či právnické osobě uvedené v článku 10 nebo v článku 13 přísnější požadavky, než jsou požadavky stanovené v této směrnici, kromě:

i) stanovení nižších nebo dodatečných prahových hodnot pro oznamování, než jsou stanoveny v čl. 9 odst. 1, a vyžadování rovnocenných oznámení ve vztahu k prahovým hodnotám na základě kapitálových účastí,

ii) uplatňování přísnějších požadavků, než jsou požadavky uvedené v článku 12, nebo

iii) uplatňování právních a správních předpisů přijatých ohledně nabídek převzetí, fúzí a jiných transakcí

majících vliv na vlastnictví nebo kontrolu nad společnostmi, které podléhají dohledu orgánů určených členskými státy na základě článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (*).

(*) Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Emitent zveřejní svou výroční finanční zprávu nejpozději čtyři měsíce po skončení každého účetního období a zajistí, aby byla tato zpráva veřejně přístupná nejméně po dobu deseti let.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„7. S účinkem od 1. ledna 2020 se veškeré výroční finanční zprávy připravují v jednotném elektronickém formátu pro podávání zpráv za podmínky, že Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 (*) provede analýzu nákladů a přínosů.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracuje návrhy regulačních technických norem pro upřesnění elektronického formátu pro podávání zpráv s náležitým ohledem na stávající i budoucí technologické možnosti. Před přijetím návrhů regulačních technických norem provede Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) odpovídající posouzení možných elektronických formátů pro podávání zpráv a uskuteční vhodné praktické zkoušky. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 31. prosince 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.“

4) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Emitent akcií nebo dluhových cenných papírů zveřejní pololetní finanční zprávu zahrnující prvních šest měsíců účetního období co nejdříve po skončení příslušného období, nejpozději však tři měsíce poté. Emitent zajistí, aby byla pololetní finanční zpráva veřejně přístupná nejméně po dobu deseti let.“

5) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Zpráva o platbách vládám

Členské státy vyžadují, aby emitenti působící v těžebním průmyslu nebo v odvětví těžby dřeva v původních lesích, jak jsou vymezeny v čl. 41 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (*), každý rok vypracovali v souladu s kapitolou 10 uvedené směrnice zprávu o platbách odváděných vládám. Zpráva se zveřejní nejpozději šest měsíců po skončení každého účetního období a je veřejně přístupná nejméně po dobu deseti let. Platby vládám se vykazují na konsolidované úrovni.

(*) Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19.“

6) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Články 4 a 5 se nevztahují na tyto emitenty:

a) stát, orgán regionální nebo místní samosprávy státu, mezinárodní subjekt veřejnoprávní povahy, jehož členem je alespoň jeden členský stát, Evropská centrální banka (ECB), evropský nástroj finanční stability (EFSF), jak byl ustanoven rámcovou dohodou o EFSF, a jakýkoli jiný mechanismus ustanovený s cílem zachovat finanční stabilitu evropské měnové unie poskytováním dočasné finanční pomoci členským státům, jejichž měnou je euro, a centrální banky členských států, bez ohledu na to, zda emitují nebo neemitují akcie nebo jiné cenné papíry, a

b) emitent, který emituje výhradně dluhové cenné papíry přijaté k obchodování na regulovaném trhu, jejichž jednotková jmenovitá hodnota činí nejméně 100 000 EUR, nebo v případě dluhových cenných papírů denominovaných v jiné měně než euro, jejichž jednotková jmenovitá hodnota je k datu emise rovnocenná nejméně 100 000 EUR.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Odchylně od odstavce 1 písm. b) tohoto článku se články 4 a 5 nepoužijí na emitenty výhradně dluhových cenných papírů, jejichž jednotková jmenovitá hodnota činí nejméně 50 000 EUR, nebo v případě dluhových cenných papírů denominovaných v jiné měně než euro, jejichž jednotková jmenovitá hodnota je k datu emise rovnocenná alespoň 50 000 EUR, které již byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii před 31. prosincem 2010, dokud nejsou tyto dluhové cenné papíry splaceny.“

7) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Tento článek se nevztahuje na hlasovací práva držená v obchodním portfoliu úvěrové instituce nebo investičního podniku podle článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (*) za předpokladu, že:

- a) hlasovací práva držená v obchodním portfoliu nepřesahují 5 % a
- b) hlasovací práva spojená s akciemi drženými v obchodním portfoliu nejsou vykonávána nebo jinak používána k zásahům do řízení emitenta.

(*) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„6a. Tento článek se nevztahuje na hlasovací práva spojená s akciemi pořízenými za účelem stabilizace v souladu s nařízením Komise (ES) č. 2273/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o výjimky pro programy zpětného odkupu a stabilizace finančních nástrojů (*), pokud hlasovací práva spojená s těmito akciemi nejsou vykonávána nebo jinak využívána k zásahům do řízení emitenta.

6b. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) s přihlédnutím k čl. 12 odst. 4 a 5 vypracuje návrhy regulačních technických norem ke

stanovení metody výpočtu 5 % prahové hodnoty podle odstavců 5 a 6, a to i v případě skupin společností.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 27. listopadu 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 336, 23.12.2003, s. 33.“

8) V čl. 12 odst. 2 se návětí nahrazuje tímto:

„Oznámení emitentovi se provede neprodleně, ale nikoli později než čtyři obchodní dny po dni, kdy akcionář nebo fyzická či právnická osoba uvedená v článku 10.“

9) Článek 13 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Požadavky na oznámení stanovené v článku 9 se použijí i na fyzickou či právnickou osobu, která přímo či nepřímo drží:

- a) finanční nástroje, které ke dni splatnosti na základě formální dohody bezpodmínečně opravňují držitele nabýt již vydané akcie, s nimiž jsou spojena hlasovací práva, emitenta, jehož akcie jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, nebo držitelé umožňují rozhodnout o uplatnění tohoto oprávnění podle vlastního uvážení;
- b) finanční nástroje, které nejsou zahrnuty do písmene a), avšak jsou přiřazeny k akciím stanoveným v uvedeném písmenu, a které mají ekonomický účinek podobný jako v případě finančních nástrojů stanovených v uvedeném písmenu, bez ohledu na skutečnost, zda zakládají nárok na vypořádání fyzicky, či nikoli.

Požadované oznámení zahrnuje rozpis podle druhů držených finančních nástrojů podle písmene a) prvního pododstavce a držených finančních nástrojů podle písmene b) uvedeného pododstavce s rozlišením mezi finančními nástroji, které opravňují k vypořádání fyzicky a finančními nástroji, které opravňují vypořádání v hotovosti.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Počet hlasovacích práv se vypočítá s ohledem na celkovou jmenovitou hodnotu akcií, které jsou podkladovou hodnotou daného finančního nástroje, kromě případů, kdy finanční nástroj umožňuje výlučně vypořádání v hotovosti, a to tak, že se počet hlasovacích práv vypočítá na základě zohlednění hodnoty delta vynásobením jmenovité hodnoty podkladových akcií hodnotou delta tohoto nástroje. Za tímto účelem držitel provede souhrn veškerých finančních nástrojů vztahujících se k témuž podkladovému emitentovi a oznámí je. Při výpočtu hlasovacích práv se vezmou v úvahu pouze dlouhé pozice. Dlouhé pozice se vzájemně nezapočítávají s krátkými pozicemi vztahujícími se k témuž podkladovému emitentovi.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

a) metody výpočtu počtu hlasovacích práv podle prvního pododstavce v případě finančních nástrojů vztahujících se ke koši akcií nebo k indexu, a

b) metody stanovení hodnoty delta za účelem výpočtu hlasovacích práv týkajících se finančních nástrojů, které umožňují výlučně vypořádání v hotovosti, v souladu s požadavkem v prvním pododstavci.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 27. listopadu 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

1b. Pro účely odstavce 1 se za finanční nástroje považují níže uvedené nástroje, pokud splňují kteroukoli z podmínek uvedených odst. 1 prvním pododstavci písm. a) nebo b).

a) převoditelné cenné papíry;

b) opce;

c) futures;

d) swapy;

e) dohody o budoucích úrokových sazbách;

f) finanční rozdílové smlouvy a

g) jakékoli jiné smlouvy nebo dohody s podobnými ekonomickými účinky, které mohou být vypořádány fyzicky nebo v hotovosti.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracuje a pravidelně aktualizuje orientační seznam finančních nástrojů, na něž se vztahují požadavky na oznamování podle odstavce 1, s ohledem na technický vývoj na finančních trzích.“;

c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise je zmocněna k tomu, aby prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a s výhradou podmínek stanovených v člancích 27a a 27b přijala opatření za účelem upřesnění obsahu oznámení, které má být provedeno, lhůty pro oznamování a adresáta oznámení podle odstavce 1.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Výjimky stanovené v čl. 9 odst. 4, 5 a 6 a v čl. 12 odst. 3, 4 a 5 se obdobně použijí na požadavky na oznamování podle tohoto článku.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění případů, kdy se výjimky uvedené v prvním pododstavci vztahují na finanční nástroje držené fyzickou osobou nebo právnickou osobou plnící pokyny klientů nebo reagující na požadavky klientů na obchodování na jiném základě než na vlastní účet nebo zajišťující pozice vyplývající z takových obchodů.

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 27. listopadu 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené ve druhém pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 13a

Souhrn

1. Požadavky na oznamování stanovené v člancích 9, 10 a 13 se vztahují rovněž na fyzickou či právnickou osobu, pokud souhrn počtu hlasovacích práv držených přímo či nepřímo touto osobou podle článků 9 a 10 a počtu hlasovacích práv vztahujících se k finančním nástrojům drženým přímo či nepřímo podle článku 13 dosáhne prahových hodnot stanovených v čl. 9 odst. 1 nebo tyto hodnoty překročí či pod ně klesne.

Oznámení podle prvního pododstavce tohoto odstavce zahrnuje rozpis podle počtu hlasovacích práv spojených s akciemi drženými podle článků 9 a 10 a hlasovacích práv vztahujících se k finančním nástrojům ve smyslu článku 13.

2. Hlasovací práva vztahující se k finančním nástrojům, která již byla oznámena podle článku 13, se oznámí znovu, pokud fyzická či právnická osoba nabyla podkladové akcie a toto nabytí má za následek, že celkový počet hlasovacích práv spojených s akciemi vydanými stejným emitentem dosáhne prahových hodnot stanovených v čl. 9 odst. 1 či je překročí.“

11) V článku 16 se zrušuje odstavce 3.

12) V čl. 19 odst. 1 se zrušuje druhý pododstavec.

13) V článku 21 se odstavce 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise je zmocněna přijímat prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 27 odst. 2a, 2b a 2c a s výhradou podmínek stanovených v člancích 27a a 27b opatření k stanovení:

a) minimálních norem pro šíření regulovaných informací podle odstavce 1;

b) minimálních norem pro mechanismus centrálního ukládání podle odstavce 2;

c) pravidel k zajištění interoperability informačních a komunikačních technologií používaných mechanismy uvedenými v odstavci 2 a k přístupu k regulovaným informacím na úrovni Unie podle uvedeného odstavce.

Komise může rovněž stanovit a aktualizovat seznam médií pro šíření informací veřejnosti.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Evropské elektronické místo přístupu

1. Do dne 1. ledna 2018 vznikne internetový portál sloužící jako evropské elektronické místo přístupu k informacím („přístupové místo“). Toto přístupové místo vytvoří a provozuje Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy).

2. Systém vzájemného propojení mezi úředně určenými mechanismy je tvořen:

— mechanismy uvedenými v čl. 21 odst. 2,

— portálem sloužícím jako evropské elektronické místo přístupu k informacím.

3. Členské státy zajistí přístup ke svým mechanismům centrálního ukládání prostřednictvím přístupového místa.“

15) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Přístup k regulovaným informacím na úrovni Unie

1. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví technické požadavky na přístup k regulovaným informacím na úrovni Unie, s cílem upřesnit:

a) technické požadavky na komunikační technologie používané mechanismy uvedenými v čl. 21 odst. 2;

b) technické požadavky na provoz ústředního přístupového místa pro vyhledávání regulovaných informací na úrovni Unie;

c) technické požadavky na používání jedinečného identifikátoru pro každého emitenta ze strany mechanismů uvedených v čl. 21 odst. 2;

d) společný formát pro sdělování regulovaných informací mechanismy uvedenými v čl. 21 odst. 2;

e) společnou klasifikaci regulovaných informací mechanismy uvedenými v čl. 21 odst. 2 a společný seznam druhů regulovaných informací.

2. Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zohlední technické požadavky na systém propojení obchodních rejstříků zřízený směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2012/17/EU (*).

Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 27. listopadu 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

(*) Úř. věst. L 156, 16.6.2012, s. 1.“

16) V čl. 23 odst. 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Informace, pro které platí požadavky stanovené ve třetí zemi, se předloží v souladu s článkem 19 a zveřejní v souladu s články 20 a 21.“

17) V článku 24 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„4a. Aniž je dotčen odstavec 4, mají příslušné orgány veškeré vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné k výkonu jejich funkcí. Výkon těchto pravomocí probíhá v souladu s vnitrostátním právem.

4b. Příslušné orgány vykonávají své sankční pravomoci v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterým-koli z níže uvedených způsobů:

— přímo,

— ve spolupráci s jinými orgány,

— na svou odpovědnost přenesením pravomocí na takové orgány,

— podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.“

18) V čl. 25 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Příslušné orgány při výkonu svých sankčních a vyšetřovacích pravomocí spolupracují, aby bylo zajištěno, že sankce nebo opatření povedou k požadovaným výsledkům, a při řešení přeshraničních případů koordinují svou činnost.“

19) Za článek 27b se vkládá nový nadpis, který zní:

„KAPITOLA VIa

SANKCE A OPATŘENÍ

20) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Správní opatření a sankce

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů podle článku 24 a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní opatření a sankce použitelné v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby uvedená pravidla byla uplatňována. Tyto správní opatření a sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující.

2. Aniž je dotčen článek 7, členské státy zajistí, aby v případě, že se povinnosti vztahují na právnické osoby, mohly být v případě porušení povinností uloženy sankce za podmínek stanovených ve vnitrostátním právu členům správních, řídicích nebo dozorčích orgánů dotčené právnické osoby a jakékoli jiné fyzické osobě, která je podle vnitrostátního práva za porušení odpovědná.“

21) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 28a

Porušení

Článek 28b se použije alespoň na tato porušení:

- a) emitent ve stanovené lhůtě nezveřejní informace požadované podle vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem provedení článků 4, 5, 6, 14 a 16;
- b) fyzická nebo právnická osoba ve stanovené lhůtě neoznámí nabytí nebo pozbytí významné účasti podle vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem provedení článků 9, 10, 12, 13 a 13a.

— do výše 2 000 000 EUR, nebo

— do výše dvojnásobku výše zisku plynoucího z porušení nebo výše ztráty, které se dotýká osoba díky porušení vyhnula, pokud je lze zjistit,

podle toho, která hodnota je vyšší.

Článek 28b

Sankční pravomoci

1. V případě porušení podle článku 28a mají příslušné orgány pravomoc uložit alespoň tato správní opatření a tyto sankce:

- a) veřejné oznámení, v němž je uvedena odpovědná fyzická nebo právnická osoba a povaha daného porušení;
- b) příkaz, aby fyzická nebo právnická osoba, která je za porušení odpovědná, od chování představujícího porušení a jeho opakování upustila;
- c) správní peněžité sankce:

i) v případě právnické osoby:

— do výše 10 000 000 EUR nebo do 5 % celkového ročního obrátu podle nejnovějších dostupných ročních účetních závěrek schválených řídicím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidované účetní závěrky podle směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým obrátem celkový roční obrát nebo odpovídající druh příjmů podle příslušných účetních směrnic vyplývajících z nejnovější dostupné roční konsolidované účetní závěrky schválené řídicím orgánem vrcholného mateřského podniku, nebo

— do výše dvojnásobku výše zisku plynoucího z porušení nebo výše ztráty, které se dotýká osoba díky porušení vyhnula, pokud je lze zjistit,

podle toho, která hodnota je vyšší,

ii) v případě fyzické osoby:

V členských státech, v nichž není euro úřední měnou, se odpovídající hodnota částky ve vnitrostátní měně vypočítá s ohledem na oficiální směnný kurz ke dni vstupu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES (*) v platnost.

2. Aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů podle článku 24 a právo členských států ukládat trestní sankce, zajistí členské státy, že jejich právní a správní předpisy umožňují v případě porušení podle čl. 28a písm. b) pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akciemi. Členské státy mohou stanovit, že se pozastavení hlasovacích práv má vztahovat pouze na nejzávažnější porušení.

3. Členské státy mohou stanovit další sankce nebo opatření a vyšší úroveň správních peněžitých sankcí, než jsou úrovně stanovené v této směrnici.

Článek 28c

Výkon sankčních pravomocí

1. Členské státy zajistí, aby při určování druhu a výše správních sankcí nebo opatření vzaly příslušné orgány v úvahu veškeré podstatné okolnosti, případně včetně:

a) závažnosti a doby trvání porušení;

b) stupně odpovědnosti odpovědné fyzické nebo právnické osoby;

- c) finanční situace odpovědné fyzické nebo právnické osoby vyplývající například z celkového obrátu odpovědné právnické osoby nebo z ročního příjmu odpovědné fyzické osoby;
- d) výše zisku, kterého odpovědná fyzická nebo právnická osoba nabyla, nebo ztráty, které se vyhnula, pokud je lze stanovit;
- e) ztrát způsobených porušením třetím stranám, pokud je lze stanovit;
- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem;
- g) předchozích porušení ze strany odpovědné fyzické nebo právnické osoby.

2. Zpracovávání osobních údajů shromážděných v průběhu nebo za účelem výkonu pravomocí dohledu a vyšetřovacích pravomocí podle této směrnice je prováděno v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením (ES) č. 45/2001.

(*) Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 13.“

22) Před článek 29 se vkládá nový název, který zní:

„KAPITOLA VIb

ZVEŘEJNĚNÍ ROZHODNUTÍ“

23) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Zveřejnění rozhodnutí

1. Členské státy stanoví, že příslušné orgány bez zbytečného odkladu zveřejní každé rozhodnutí o sankcích a opatřeních uložených za porušení této směrnice, včetně alespoň informací o druhu a povaze porušení a totožnosti fyzických nebo právnických osob, které za porušení nesou odpovědnost.

Příslušné orgány však mohou odložit zveřejnění rozhodnutí nebo mohou rozhodnutí zveřejnit anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, v kterémkoli z těchto případů:

- a) v případě, kdy při uložení sankce fyzické osobě je na základě povinného předchozího posouzení přiměřenosti

zveřejnění osobních údajů shledáno, že je takové zveřejnění nepřiměřené;

- b) v případě, že by zveřejnění vážným způsobem ohrozilo stabilitu finančního systému nebo probíhající úřední vyšetřování;
- c) v případě, že by zveřejnění, pokud to lze zjistit, způsobilo zúčastněným institucím nebo fyzickým osobám nepřiměřenou a vážnou škodu.

2. Jestliže je proti rozhodnutí zveřejněnému podle odstavce 1 podáno odvolání, je příslušný orgán povinen tuto informaci buď zahrnout do zveřejnění v okamžiku tohoto zveřejnění, nebo je změnit, je-li odvolání podáno po původním zveřejnění.“

24) V článku 31 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud členské státy přijmou opatření podle čl. 3 odst. 1, čl. 8 odst. 2 nebo 3 nebo článku 30, neprodleně tato opatření sdělí Komisi a ostatním členským státům.“

Článek 2

Změny směrnice 2003/71/ES

V čl. 2 odst. 1 písm. m) směrnice 2003/71/ES se bod iii) mění takto:

- „iii) u všech emitentů cenných papírů se sídlem ve třetí zemi, kteří nejsou uvedeni v bodě ii), členský stát, v němž mají být cenné papíry poprvé veřejně nabídnuty po dni vstupu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU ze dne 22. října 2013, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování a směrnice Komise 2007/14/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením směrnice 2004/109/ES (*) v platnost nebo v němž je podána první žádost o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, podle výběru emitenta, předkladatele nabídky nebo osoby, která žádá o přijetí k obchodování, s výhradou následné volby ze strany emitentů se sídlem ve třetí zemi za těchto okolností:

- pokud domovský členský stát nebyl určen na základě jejich volby, nebo
- v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. i) bodem iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu (**).

(*) Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 13.

(**) Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.“

Článek 3

Změny směrnice 2007/14/ES

Směrnice 2007/14/ES se mění takto:

- 1) Článek 2 se zrušuje.
- 2) V článku 11 se zrušují odstavce 1 a 2.
- 3) Článek 16 se zrušuje.

Článek 4

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsoby odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Přezkum

Do 27. listopadu 2015 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, včetně informací o jejím dopadu na malé a střední emitenty a uplatňování sankcí, a zejména o tom, zda jsou tyto sankce účinné, přiměřené a odrazující, a přezkoumá fungování metody používané pro výpočet hlasovacích práv souvisejících s finančními nástroji uvedenými v čl. 13 odst. 1a prvním pododstavci směrnice 2004/109/ES a posoudí její účinnost.

Tato zpráva se v případě potřeby předloží společně s legislativním návrhem.

Článek 6

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 22. října 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1093/2013

ze dne 4. listopadu 2013,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 a nařízení Komise (ES) č. 1982/2004, pokud jde o zjednodušení systému Intrastat a shromažďování informací pro Intrastat

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 ze dne 31. března 2004 o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3330/91 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 a čl. 10 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 638/2004 vytvořilo společný rámec pro systematickou tvorbu statistik Společenství týkajících se obchodu se zbožím mezi členskými státy.

(2) V důsledku technického a hospodářského vývoje je možné přizpůsobit minimální míry pokrytí přijatého zboží a přitom zachovat statistiky splňující platná kritéria kvality a standardy. Toto zjednodušení umožní snížit zpravodajskou zátěž subjektů odpovědných za poskytování statistických informací, zejména malých a středních podniků. Míra pokrytí přijatého zboží by proto měla být snížena z 95 % na 93 %.

(3) Nařízení Komise (ES) č. 1982/2004 ze dne 18. listopadu 2004, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Komise (ES) č. 1901/2000 a (EHS) č. 3590/92 ⁽²⁾ stanovuje prováděcí opatření pro shromažďování

informací pro Intrastat. Členské státy jsou povinny předávat Eurostatu své měsíční výsledky podle statistické hodnoty zboží, přičemž jsou omezeny ve výběru praktických opatření pro její shromažďování. Měl by být zajištěn jednotný a soudržný přístup ke shromažďování informací pro Intrastat a postupy shromažďování týkající se statistické hodnoty by měly být zjednodušeny.

(4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro statistiku obchodu se zbožím mezi členskými státy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 638/2004 se údaj „95 %“ nahrazuje údajem „93 %“.

Článek 2

V článku 8 nařízení (ES) č. 1982/2004 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy mohou také shromažďovat statistickou hodnotu zboží, jak je definováno v příloze nařízení (ES) č. 638/2004.“

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 102, 7.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 343, 19.11.2004, s. 3.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1094/2013**ze dne 4. listopadu 2013,****kterým se Francii a Spojenému království přidělují dodatečné dny na moři v divizi ICES VIIe**

EVROPSKÁ KOMISE,

nebo používají takové pevné sítě, mělo v období od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 přidělit 14 dodatečných dní na moři.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 39/2013 ze dne 21. ledna 2013, kterým se pro rok 2013 stanoví rybolovná práva, jimiž disponují plavidla EU, pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, na něž se nevztahují mezinárodní jednání nebo dohody ⁽¹⁾, a zejména na bod 7 přílohy IIC uvedeného nařízení,

s ohledem na žádosti předložené Francií a Spojeným královstvím,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V tabulce I přílohy IIC nařízení (EU) č. 39/2013 se uvádí maximální počet dní na moři, během nichž mohou být od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 v divizi ICES VIIe přítomna plavidla EU o celkové délce 10 metrů nebo větší, která mají na palubě nebo používají vlečné sítě vlečené pomocí výložníků na bocích plavidla o velikosti ok 80 mm nebo větší nebo pevné sítě včetně tenatových sítí, tříštěných tenatových sítí a zatahovacích sítí o velikosti ok 220 mm nebo menší.

(2) Ustanovení bodu 7.5 uvedené přílohy umožňuje Komisi, aby na základě trvalého ukončení rybolovné činnosti, ke kterému došlo od 1. ledna 2004, přidělila dodatečný počet dní na moři, během nichž může být plavidlo přítomno v uvedené oblasti a mít na palubě uvedené vlečné sítě s výložníky a upevněné sítě.

(3) Vzhledem k údajům o vlečných sítích vlečených pomocí výložníků na bocích plavidla vyřazených z rybářského loďstva uvedeným v žádosti Francie v souladu s body 7.1 a 7.4 přílohy IIC a při uplatnění metody výpočtu stanovené v bodě 7.2 uvedené přílohy by se Francii pro plavidla, která mají na palubě nebo používají takové vlečné sítě, mělo v období od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 přidělit 11 dodatečných dní na moři.

(4) Vzhledem k údajům o plavidlech s pevnými sítěmi vyřazených z rybářského loďstva uvedeným v žádosti Francie v souladu s body 7.1 a 7.4 přílohy IIC a při uplatnění metody výpočtu stanovené v bodě 7.2 uvedené přílohy by se Francii pro plavidla, která mají na palubě

(5) Vzhledem k údajům o vlečných sítích vlečených pomocí výložníků na bocích plavidla vyřazených z rybářského loďstva uvedeným v žádosti Spojeného království v souladu s body 7.1 a 7.4 přílohy IIC a při uplatnění metody výpočtu stanovené v bodě 7.2 uvedené přílohy by se Spojenému království pro plavidla, která mají na palubě nebo používají takové vlečné sítě, mělo v období od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 přidělit 43 dodatečných dní na moři.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro rybolov a akvakulturu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Dodatečné dny na moři pro Francii**

1. Na období od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 se maximální počet dní, během nichž smí být rybářské plavidlo plující pod vlajkou Francie, které má na palubě nebo používá vlečné sítě vlečené pomocí výložníků na bocích plavidla o velikosti ok 80 mm nebo větší, přítomno v divizi ICES VIIe, jak je stanoveno v tabulce I přílohy IIC nařízení (EU) č. 39/2013, zvyšuje na 175 dní za rok.

2. Na období od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 se maximální počet dní, během nichž smí být rybářské plavidlo plující pod vlajkou Francie, které má na palubě nebo používá pevné sítě včetně tenatových sítí, tříštěných tenatových sítí a zatahovacích sítí o velikosti ok 220 mm nebo menší, přítomno v divizi ICES VIIe, jak je stanoveno v tabulce I přílohy IIC nařízení (EU) č. 39/2013, zvyšuje na 178 dní za rok.

Článek 2**Dodatečné dny na moři pro Spojené království**

Na období od 1. února 2013 do 31. ledna 2014 se maximální počet dní, během nichž smí být rybářské plavidlo plující pod vlajkou Spojeného království, které má na palubě nebo používá vlečné sítě vlečené pomocí výložníků na bocích plavidla o velikosti ok 80 mm nebo větší, přítomno v divizi ICES VIIe, jak je stanoveno v tabulce I přílohy IIC nařízení (EU) č. 39/2013, zvyšuje na 207 dní za rok.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 23, 25.1.2013, s. 1.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1095/2013**ze dne 4. listopadu 2013,****kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Sierra de Cádiz (CHOP))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 1151/2012 zrušilo a nahradilo nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾.
- (2) V souladu s čl. 9 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 Komise posoudila žádost Španělska o schválení změny specifikace chráněného označení původu „Sierra de Cádiz“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (ES) č. 205/2005 ⁽³⁾.

- (3) Jelikož daná změna není menšího rozsahu, Komise zveřejnila žádost o změnu podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 510/2006 v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾. Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 7 uvedeného nařízení, je třeba změnu specifikace schválit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu uvedeného v příloze tohoto nařízení se schvaluje.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Úř. věst. L 33, 5.2.2005, s. 6.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 376, 6.12.2012, s. 8.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.5 Oleje a tuky (máslo, margarín, olej atd.)

ŠPANĚLSKO

Sierra de Cádiz (CHOP)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1096/2013**ze dne 4. listopadu 2013****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes“ předložená Francií byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie ⁽²⁾.

- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být název „Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes“ zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 33, 5.2.2013, s. 10.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.1 Čerstvé maso (a droby)

FRANCIE

Poulet des Cévennes / Chapon des Cévennes (CHZO)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1097/2013**ze dne 4. listopadu 2013,****kterým se schvaluje změna, která není menšího rozsahu, ve specifikaci názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Lentilles vertes du Berry (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 1151/2012 zrušilo a nahradilo nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾.
- (2) V souladu s čl. 9 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (ES) č. 510/2006 Komise posoudila žádost Francie o schválení změny specifikace chráněného zeměpisného označení „Lentilles vertes du Berry“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (ES) č. 1576/98 ⁽³⁾.

- (3) Jelikož daná změna není menšího rozsahu, Komise zveřejnila žádost o změnu podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 510/2006 v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽⁴⁾. Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 7 uvedeného nařízení, je třeba změnu specifikace schválit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu uvedeného v příloze tohoto nařízení se schvaluje.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 93, 31.3.2006, s. 12.⁽³⁾ Úř. věst. L 206, 23.7.1998, s. 15.⁽⁴⁾ Úř. věst. C 387, 15.12.2012, s. 16.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty určené k lidské spotřebě uvedené v příloze I Smlouvy:

Třída 1.6 Ovoce, zelenina a obiloviny v nezměněném stavu nebo zpracované

FRANCIE

Lentilles vertes du Berry (CHZO)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1098/2013**ze dne 4. listopadu 2013****o zápisu názvu do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení
(Gâche vendéenne (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Žádost o zápis názvu „Gâche vendéenne“ předložená Francií byla v souladu s čl. 50 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1151/2012 zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽²⁾.

- (2) Protože Komisi nebyla oznámena žádná námitka podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být název „Gâche vendéenne“ zapsán do rejstříku,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Název uvedený v příloze tohoto nařízení se zapisuje do rejstříku.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Dacian CIOLOȘ
člen Komise*

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 68, 8.3.2013, s. 48.

PŘÍLOHA

Zemědělské produkty a potraviny uvedené v části I přílohy I nařízení (EU) č. 1151/2012:

Třída 2.4 Pečivo, cukrářské výrobky, cukrovinky, sušenky a ostatní pekařské zboží

FRANCIE

Gâche vendéenne (CHZO)

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1099/2013**ze dne 5. listopadu 2013,****kterým se mění nařízení (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (posílení pravidelných námořních linek)**

EVROPSKÁ KOMISE,

Společenství, není dotčeno uplatňování kontrol pro jiné účely, včetně opatření týkajících se ohrožení zdravotního stavu zvířat, rostlin nebo veřejného zdraví.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 247 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Klíčové opatření č. 2 sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Akt o jednotném trhu II – společně pro nový růst“⁽²⁾ vyzývá k vytvoření skutečně jednotného trhu v oblasti námořní dopravy, v rámci kterého by zboží Unie přepravované mezi námořními přístavy Unie již nepodléhalo administrativním a celním formalitám, jaké platí pro zboží ze zámořských přístavů.
- (2) Komise se v tomto ohledu zavázala k vypracování balíčku „Modré pásmo“, který obsahuje soubor legislativních a nelegislativních iniciativ ke snížení administrativní zátěže pro hospodářské subjekty působící v námořní dopravě v rámci Unie na úroveň srovnatelnou s jinými obory dopravy (leteckou, železniční a silniční).
- (3) Toto nařízení je součástí balíčku „Modré pásmo“.
- (4) Podle čl. 313 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 2454/93⁽³⁾ se zboží, které vstoupilo na celní území Společenství v souladu s článkem 37 nařízení (EHS) č. 2913/92 nepovažuje za zboží Společenství, není-li prokázáno, že má status zboží Společenství.
- (5) Ustanovení čl. 313 odst. 3 písm. b) nařízení (EHS) č. 2454/93 uvádí, že zboží dopravované mezi přístavy na celním území Společenství povolenou pravidelnou linkou se považuje za zboží Společenství, není-li stanoveno jinak. Plavidla na pravidelných linkách mohou rovněž přepravovat zboží, které není zbožím Společenství, pokud je zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu Společenství. Kromě toho použitím pravidelných námořních linek pro přepravu zboží, které není zbožím

- (6) Schvalující celní orgán je povinen před vydáním povolení pro pravidelnou linku konzultovat celní orgány ostatních členských států, kterých se tato linka bude týkat. Pokud by si držitel tohoto povolení (dále jen „držitel“) poté, co mu bylo uděleno povolení, přál následně rozšířit linku do dalších členských států, byly by nutné nové konzultace s celními orgány těchto členských států. Aby se v maximální možné míře zabránilo nutnosti dalších konzultací poté, co bylo povolení uděleno, mělo by být stanoveno, že lodní společnosti žádající o povolení mohou vedle seznamu členských států, kterých se linka ve skutečnosti týká, rovněž uvést členské státy, kterých by se případně mohla týkat a o nichž prohlásí, že s nimi počítají v budoucnu.
- (7) Od roku 2010 činí povolená lhůta pro konzultace s celními orgány ostatních členských států 45 dnů. Zkušenosti však ukazují, že tato lhůta je zbytečně dlouhá a měla by být zkrácena.
- (8) Díky používání elektronického informačního a komunikačního systému je příloha 42A nařízení (EHS) č. 2454/93 bezpředmětná.
- (9) Na žádost držitele by povolení pravidelných linek, která existovala před vstupem tohoto nařízení v platnost, měla být přezkoumána, aby byly zohledněny všechny členské státy, kterých by se linky případně mohly týkat a o nichž držitel prohlásí, že s nimi počítá do budoucna.
- (10) Elektronický informační a komunikační systém, v současnosti používaný k uchovávání informací a k tomu, aby uvědomil celní orgány ostatních členských států o povolení pravidelných námořních linek, není systémem uvedeným v článku 14x nařízení (EHS) č. 2454/93. Odkazy na tento systém by měly být opraveny.
- (11) Nařízení (EHS) č. 2454/93 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (12) Změny v délce lhůty povolené pro konzultace s celními orgány ostatních členských států a počet členských států, které mohou být uvedené v žádosti, vyžadují změny elektronického informačního a komunikačního systému o pravidelných námořních linkách a odklad použitelnosti příslušných ustanovení tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.⁽²⁾ COM(2012) 573 final, 3.10.2012.⁽³⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

- (13) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2454/93 se mění takto:

1. Článek 313b se mění takto:

- a) Za odstavec 2 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Komise a celní orgány členských států prostřednictvím elektronického informačního a komunikačního systému o pravidelných námořních linkách ukládají a zpřístupňují tyto informace:

- a) údaje obsažené v žádostech;
 - b) povolení pravidelných námořních linek a případně jejich změny nebo zrušení;
 - c) jména přístavů, které jsou obsluhovány, a názvy lodí přidělených na pravidelnou linku;
 - d) veškeré další relevantní informace.“;
- b) odstavec 3 se mění takto:

- i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„V žádosti o povolení pravidelné linky se uvedou členské státy, kterých se linka ve skutečnosti týká, a mohou zde být uvedeny členské státy, kterých by se případně mohla týkat, o nichž žadatel prohlásí, že s nimi počítá do budoucna. Celní orgány členského státu, u nichž byla žádost o povolení podána (schvalující celní orgán), o tom uvědomí celní orgány ostatních členských států, kterých se pravidelná linka ve skutečnosti nebo potenciálně týká (příslušné celní orgány), prostřednictvím elektronického informačního a komunikačního systému o pravidelných námořních linkách, na který odkazuje odstavec 2a.“;

- ii) V druhém pododstavci se číslovka „45“ nahrazuje číslovkou „15“;

iii) Ve druhém pododstavci se slova „elektronický informační a komunikační systém uvedený v článku 14x“ nahrazují slovy „elektronický informační a komunikační systém o pravidelných námořních linkách uvedený v odstavci 2a.“;

iv) Ve třetím pododstavci se slova „elektronický informační a komunikační systém uvedený v článku 14x“ nahrazují slovy „elektronický informační a komunikační systém o pravidelných námořních linkách uvedený v odstavci 2a.“;

2. V čl. 313c odst. 2 druhém pododstavci se slova „prostřednictvím elektronického informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 14x“ nahrazují slovy „prostřednictvím elektronického informačního a komunikačního systému o pravidelných námořních linkách uvedeného v čl. 313b odst. 2a.“;

3. V čl. 313d odst. 2 prvním pododstavci se slova „v elektronickém informačním a komunikačním systému uvedeném v článku 14x“ nahrazují slovy „v elektronickém informačním a komunikačním systému o pravidelných námořních linkách uvedeném v čl. 313b odst. 2a.“;

4. V čl. 313f odst. 2 se slova „prostřednictvím elektronického informačního a komunikačního systému uvedeného v článku 14x“ nahrazují slovy „prostřednictvím elektronického informačního a komunikačního systému o pravidelných námořních linkách uvedeného v čl. 313b odst. 2a.“;

5. Příloha 42A se zrušuje.

Článek 2

Schvalující celní orgány na žádost držitele přezkoumají povolení pro pravidelné námořní linky, která již existují ke dni použitelnosti tohoto nařízení stanoveného v čl. 3 druhém pododstavci, aby zohlednily členské státy, kterých by se linky případně mohly týkat a o nichž držitel prohlásí, že s nimi počítá do budoucna.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Ustanovení čl. 1 odst. 1 písm. b) bodu i) a ii) se použije od 1. března 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. listopadu 2013.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1100/2013**ze dne 5. listopadu 2013****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. listopadu 2013.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	41,5
	MA	41,8
	MK	36,9
	TR	75,3
	ZZ	48,9
0707 00 05	AL	53,3
	EG	177,3
	MK	71,7
	TR	144,5
	ZZ	111,7
0709 93 10	AL	50,7
	MA	88,1
	TR	127,3
	ZZ	88,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	67,6
	ZZ	67,6
0805 50 10	TR	72,1
	ZA	54,2
	ZZ	63,2
0806 10 10	BR	231,7
	PE	281,8
	TR	169,9
	ZZ	227,8
0808 10 80	BA	66,4
	CL	210,3
	NZ	151,7
	US	132,2
	ZA	127,9
0808 30 90	ZZ	137,7
	CN	72,8
	TR	116,3
	ZZ	94,6

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE

ze dne 4. listopadu 2013,

kterým se mění doporučení 2006/576/ES, pokud jde o toxiny T-2 a HT-2 v krmných směsích pro kočky

(Text s významem pro EHP)

(2013/637/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Toxiny T-2 a HT-2 jsou mykotoxiny produkované různými druhy plísní rodu *Fusarium*. Toxin T-2 se rychle metabolizuje na velký počet produktů, přičemž hlavním metabolitem je toxin HT-2.
- (2) Vědecká komise pro kontaminující látky v potravinovém řetězci (dále jen „komise CONTAM“) Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) přijala na žádost Komise stanovisko týkající se rizik pro zdraví zvířat a lidí vyplývajících z přítomnosti toxinů T-2 a HT-2 v potravinách a krmivech ⁽¹⁾.
- (3) Pokud jde o rizika pro zdraví zvířat, komise CONTAM dospěla k závěru, že u přežvýkavců, králíků a ryb současná odhadovaná expozice toxinům T-2 a HT-2 pravděpodobně nebude představovat ohrožení zdraví. U prasat, drůbeže, koní a psů odhady expozice toxinům T-2 a HT-2 naznačují, že riziko nepříznivých účinků na zdraví je nízké. Mezi nejcitlivější druhy zvířat patří kočky. Vzhledem k omezenému množství údajů a k závažným nepříznivým účinkům na zdraví již při nízkých dávkách nebylo možné stanovit hodnotu dávky bez pozorovatelného nepříznivého účinku (NOAEL) ani nejnížší dávku s pozorovaným nepříznivým účinkem (LOAEL).
- (4) S ohledem na závěry vědeckého stanoviska je třeba provést šetření s cílem shromáždit informace o faktorech,

které jsou příčinou poměrně vysokých úrovní toxinů T-2 a HT-2 v obilovinách a výrobcích z obilovin, a o účincích zpracování krmiv a potravin. Proto bylo přijato doporučení Komise 2013/165/EU ⁽²⁾, v němž je provedení těchto šetření doporučeno.

- (5) Vzhledem k toxicitě toxinů T-2 a HT-2 pro kočky je vhodné stanovit také směrnou hodnotu pro sumu toxinů T-2 a HT-2 v krmivech pro kočky, která by se použila k posouzení přijatelnosti krmiv pro kočky s ohledem na přítomnost uvedených toxinů. Doporučení Komise 2006/576/ES ⁽³⁾ by proto mělo být změněno,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

V příloze doporučení 2006/576/ES se za položku pro fumonisin B1 + B2 doplňuje nová položka, která zní:

„Mykotoxin	Produkty určené ke krmení zvířat	Směrné hodnoty v mg/kg (ppm) pro krmivo s obsahem vlhkosti 12 %
Toxiny T-2 + HT-2	Krmné směsi pro kočky	0,05“

V Bruselu dne 4. listopadu 2013.

Za Komisi

Tonio BORG

člen Komise

⁽¹⁾ Vědecká komise pro kontaminující látky v potravinovém řetězci (komise CONTAM) Evropského úřadu pro bezpečnost potravin; *Scientific Opinion on risks for animal and public health related to the presence of T-2 and HT-2 toxin in food and feed*. EFSA Journal 2011; 9(12):2481. [187 s.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2481. K dispozici na internetové stránce: www.efsa.europa.eu/efsajournal

⁽²⁾ Doporučení Komise 2013/165/EU ze dne 27. března 2013 ohledně přítomnosti toxinů T-2 a HT-2 v obilovinách a výrobcích z obilovin (Úř. věst. L 91, 3.4.2013, s. 12).

⁽³⁾ Doporučení Komise 2006/576/ES ze dne 17. srpna 2006 o přítomnosti deoxynivalenolu, zearalenonu, ochratoxinu A, T-2 a HT-2 a fumonisinů v produktech určených ke krmení zvířat (Úř. věst. L 229, 23.8.2006, s. 7).

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS